

veto

maandag 3 december 2007 • jaargang 34 • nummer 10 • 2007-2008 • www.veto.be

Ozark Henry:
"Ik draag niet graag
schoenen"
p. 16

Verder in dit nummer:

- Leven onder bezetting, Palestijnen in Oost-Jeruzalem p. 5
- Wouter Deprez draagt vrouwenondergoed p. 10

Voorstel hervorming academische kalender

Tweede zit na de kerstvakantie?

De K.U.Leuven wil zijn academische kalender hervormen. Twee principes staan daarbij centraal. De Algemene Vergadering van de Leuvense studentenraad LOKO heeft zich over één positief uitgesproken. Onderwijscoördinator Ludo Melis wijst echter op een ongemak: "Ofwel aanvaard je beide principes, ofwel niet."

Maarten Goethals

Sinds vorig academiejaar staat de discussie over de vorm van de academische kalender op de agenda. De indeling nu - twee semesters van 17 weken, blok en examens inbegrepen - is niet optimaal. Zij stelt de academische overheid voor moeilijkheden. Een ad-hoc werkgroep zal tegen maart met een uitgewerkt alternatief naar buiten komen dat gestoeld is op twee principes.

De universiteit wil het eerste semester afronden voor de kerstvakantie. Dit principe heeft als gevolg dat het academiejaar de tweede week van september begint en midden mei eindigt. De Leuvense kringen hebben alvast de stelling ingenomen dat eindigen voor Kerstmis geen optie is. Het is echter bekend dat onderwijscoördinator Melis wél voorstander is.

De derde zitperiode nauwer aansluiten op de tweede is de andere pijler in het voorstel. "In het kader van flexibiliteit verliest september als examenmaand zijn betekenis. September blijft nog te negatief hangen in de oren van mensen. Om de marktwaarde van diploma's te vrijwaren, is het beter om op hetzelfde moment alle diploma's uit te reiken," aldus Melis.

Aan de tweede pijler koppelde LOKO onmiddellijk de eis om gebuise vakken van het eerste semester net na de kerstvakantie opnieuw te kunnen afleggen. Maar dat is voor Melis onverenigbaar met het eerste principe.

"De twee principes van het voorstel zijn aan elkaar gekoppeld. Het is praktisch onmogelijk om zowel examens na Kerstmis als onmiddellijk daarna herexamens te organiseren. Er is daar geen ruimte voor, tenzij we de semesters korter maken."

Omdat de principes samengaan, is er voor de onderwijscoördinator geen middenweg. "De vraag zal zijn of we opteren voor het huidige systeem mits kleine aanpassingen. Ofwel aanvaarden we beide voorgestelde principes."

COMFORTARGUMENT

Knelpunten dwingen de universiteit echter om een herschikking van de kalender door te voeren. Zo zijn er tussen het eerste en het tweede semester zeven weken geen les. Dat vormt een probleem voor studenten in de masteropleidingen die een masterproef moeten schrijven. Jaarvakken inrichten blijkt doorgaans in zo'n systeem ook geen sinecure. Daarnaast bemoeilijken twee semesters de planning van stages, zoals bij de lerarenopleiding. Overigens vergroot de sociale druk om de kerstvakantie effectief te zien als vakantie. Een periode waar je samen met de familie feestviert. Ook de heroriëntering van studenten blijkt eenvoudiger wanneer het semester vroeger eindigt. Dat geldt voornamelijk voor eerstejaarsstudenten.

Voor de aanwezigen op de AV leek geen enkel argument dwingend genoeg om het eerste principe te steunen. Chemika vroeg zich af welke knelpunten door een herschikking écht werden weggewerkt. "Studenten kunnen Kerstmis vieren, maar daar stopt het ook." Merkator steunde de opmerking: "Een lastige overgang voor weinig voordelen." Enkele studentenvertegenwoordigers wezen ook op het feit dat reizen in september goedkoper is, maar voor Melis is dat laatste een comfortargument. Volgens hem zal wanneer de vraag in de reismarkt zich verplaatst, het

Kringen kruisen degens

Afgelopen week vond Fata Sportana plaats, een interactieve wedstrijd waarin 5 kringen het tegen elkaar opnamen in zeer uiteenlopende sportdisciplines. De Landbouwkring (LBK) kon dit jaar de beker uit de armen van Wina rukken en met de prijzen naar huis gaan.

(foto Christine Laureys)

p. 6

aanbod wel volgen. Ook de bemerking dat een herschikking van het academiejaar enkel kan als ook andere Vlaamse hogeronderwijsinstellingen meedoen, maakt weinig indruk op de coördinator. "Toen ik vorig jaar het idee lanceerde, kreeg ik heel wat positieve reacties."

De belangrijkste reden voor de studenten om het semester niet vroegtijdig te eindigen, is nog steeds de inktoring van de blokperiode. Die duurt nu twee weken langer door de kerstvakantie. Melis begrijpt dat. "Het huidige systeem wekt vertrouwen. Maar de evaluatie dichter laten aansluiten op de lessen is beter voor de vorming van studenten. Daarbij is het ook nodig om actievere en dus andere vormen van examens te promoten," aldus de oud-decaan van Letteren.

UITGELACHEN

Over het tweede principe was meer onenigheid onder de kringen. De zes weken tussen tweede en derde zit herleiden tot twee, stelden Ekonomika en LBK ongerust. Twee weken is te kort wanneer je veel vakken opnieuw moet doen, klonk het bij de eersten.

Voor de bio-ingenieurs is het naar voren schuiven van de derde zitting geen goede zaak voor gebuise eerstejaars die zo onder enorme druk komen te staan.

WEGGELACHEN

Uiteindelijk bleek de AV toch in te stemmen met het principe. Meer nog: zij stelde voor om de mogelijkheid te laten herexamens van het eerste semester vlak na de eerste examenperiode te houden. Hoewel sommige kringen niet vonden dat het hun taak was om te kijken naar de praktische haalbaarheid van die toevoeging, wringt net daar het schoentje voor Melis. Ook LBK is sceptisch en vreest met het voorstel weggelachen te worden in de werkgroep.

Wanneer de werkgroep klaar is met haar voorstel, wordt deze op de onderwijsraad behandeld. Die stelt vervolgens een advies op die de academische raad helpt in haar finale beslissing. Wat uit de werkgroep komt, is een eerste indicatie voor de verhouding tussen de studenten en de universiteit. Zal LOKO dus het spel meespelen van alles of niets?

GROEPT
LEUVEN HOGESCHOOL

www.groept.be
ENGINEERING • EDUCATING • ENTERPRISING

(advertentie)

Veto zoekt:
medewerkers
(m/v)

zie p. 14

Vrije Tribunes

Zwarte Piet

Hoe kan zo'n onschuldige stad tegelijkertijd zo tegen de borst stoten? Aan veel winkelramen in Leuven hangt er tegenwoordig een figuur met een zwart gezicht. De meeste mensen weten dat dit niet echt de manier is om indruk te maken op een zwarte vriend. In Amerika lijken de meeste mensen dit wel te begrijpen, waarom dan niet in België? Sommige mensen vinden het leuk of weigeren elke vorm van discussie aan te gaan omdat het traditie zou zijn.

Ik ben hier in Leuven net aan mijn 4 jaar durende doctoraat begonnen en ik leer erg snel de inconsistenties en de tekortkomingen van deze maatschappij kennen. Een goed punt van de meeste Europese maatschappijen is zeker de sociale zekerheid. En dat laat zich voelen: mensen kunnen het relatief goed met elkaar vinden wanneer ze genoeg eten, een goede gezondheid en goede scholen ter beschikking hebben. Wat echter onder dat deken van comfort ligt, is raciale ignorantie.

Ik zou graag onderstrepen dat Europa nog heel wat werk voor de boeg heeft op het vlak van ras en raciale relaties. Niet dat ik wil zeggen dat het in Amerika geen probleem meer is, maar het grote verschil is dat we in Amerika veel meer moeite doen om een permanente oplossing te vinden. Maar wanneer een gemeenschap geen graten ziet in een figuur als "zwart-gezicht", hoe kan ze dan het beste voorhebben met de ondergerepresenteerde groepen in de maatschappij? En in het bijzonder omdat men over het algemeen weinig zwart ziet in de Belgische media.

Zwarte Piet is hier een fenomeen. Men vertelt dat hij door de schoorsteen kruipt, als de helper van Sinterklaas, en dat zijn gezicht daarvan zo zwart als roet wordt. Goed, maar wat dan met de overdreven dikke rode lippen, is er dan ook een make-up setje in elke schoorsteen voorzien? Wat vaak vergeten wordt, is dat Sinterklaas, toen hij besloot dat hij een slaaf nodig had, hij een "Moor" van de Spanjaarden meenam. Die Moor had kwaadaardige krachten en strafte daar soms kinderen mee. Hoe origineel om "zwart" met "slecht" te verbinden. Sorry, maar dat is zo ouderwets.

Voor een bezoeker als ik voelt het oncomfortabel aan. Wanneer ik de deuren van de universiteitsbib open, merk ik eerst de grandeur en de schoonheid, maar meteen daarna ook de vier blanke studenten die naar me wijzen en met me lachen. De glimlach op mijn gezicht was snel weg toen ik me bedacht dat deze studenten wel eens de overeenkomsten tussen mijn uiterlijk en dat van Zwarte Piet aan het bespreken waren.

Hoe kan een veilige en comfortabele plek beeltenissen blijven houden die haat kunnen ondersteunen? Met de tijd hoop ik er meer van te begrijpen, terwijl ik van deze stad mijn thuis probeer te maken.

Galv Jenkins

Openbare studie omtrent studentenvertegenwoordiging

Deze brief is in eerste instantie bedoeld als een vorm van open studie rond een thematiek die me toch al enkele jaren fascineert en nauw aan het hart ligt: de studentenbeweging! Naar aanleiding van recente ontwikkelingen vind ik het geplaatst — of eerder broodnodig — om even het huidige studentengebeuren onder de loep te nemen. Wetende dat ik hierin zelf — al dan niet bewust — een bepaalde positie inneem en dus ook geen objectief standpunt kan claimen. Zij die dit wel claimen, verzanden dan ook maar al te vaak in verdachte posities. Niet handelen is immers ook handelen!

De studentenbeweging in Leuven kent vele facetten en is dermate heterogeen dat ze moeilijk te vatten lijkt. De vraag is dan ook hoe je die beweging nu net kan ontwaren in deze academische veelzijdigheid. Misschien kan ik hier zelf enkele algemene elementen naar voor schuiven die recht doen aan de diversiteit van de beweging. (Ik wil hier de term 'diversiteit' dus vooral niet uithollen door exclusieve posities te verlenen aan laat ons zeggen allochtonen of mensen met een functiebeperking.) Het gaat om twee voor de hand liggende elementen. Het eerste element is natuurlijk de betrokkenheid van 'de student'. Moest die er niets mee te maken hebben, hadden we het evengoed gewoon 'de beweging' kunnen noemen. Natuurlijk is niet elke student gelijk, maar we kunnen wel stellen dat het label 'student' verworven wordt door het aangaan van hogere studies. In ons geval aan de universiteit. Dit brengt ons dus bij de vraag wat 'de universiteit' dan weer juist betekent. Een vraag die elke 'student' aanbelangt, aangezien daaruit zijn identiteit mede vorm krijgt.

Dus, we hebben nood aan een gezamenlijke bezinning over de betekenis en de vormgeving van 'de universiteit' en bijhorende academische praktijken. Of sterker nog, dankzij het participatiedecreet dat enkel jaren geleden in werking trad, blijven we niet enkel bij die bezinning, maar hebben we ook zonder meer een directe inspraak in de universiteit. Het zal dan ook wel iedereen duidelijk zijn dat wij allen kiezen voor en streven naar een sterke ondernemende universitaire instelling zoals die vorm heeft gekregen in de Associatie K.U.Leuven. Het is een instelling met een brede basis die onderwijs aanbiedt van hoge kwaliteit en die begerde diploma's oplevert en hoogstaand onderzoek uitvoert met een even hoog rende-

ment. Met het schepje outputfinanciering vanuit de overheid daar bovenop, krijgen we de droom van elke student: een selecterende elite-universiteit waar de zwakke schakels steeds sneller kunnen geëlimineerd worden.

Enig kritische student heeft momenteel al lang zijn wenkbrauwen mijlenhoog opgetrokken en speelt in zijn achterhoofd met de vraag: "Wat heb ik daar nu weer mee te maken?" Welnu, deze vraag brengt ons bij het tweede element van de studentenbeweging, namelijk de beweging of ook wel 'engagement'. Wederom wil ik hierbij de verscheidenheid aan vormen benadrukken: sociaal, maatschappelijk, politiek, onderwijsgericht. En dankzij de jaren '60 worden deze vormen van engagement dan ook naar waarde geschat en gestimuleerd. Het is zelfs tekenend hoe vele proffen, politici en andere prominente leden in de samenleving vroeger betrokken waren in zulke vormen van engagement. Het zijn dan ook deze mensen geweest die dit recht op de mogelijkheid tot engagement via institutionele wegen hebben veilig gesteld.

Concreet gezien vindt dit zijn neerslag in het eerder genoemde participatiedecreet dat op zijn beurt vorm geeft aan de structuur van de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie. De organisatie centraliseert alle belanghebbende studenten doorheen hun facultaire kringen om het studentenbelang te verdedigen en fungeert evenwel als subsidiariteitorgaan tussen de universitaire overheid en de studenten doorheen opnieuw de facultaire kringen én de vrije verenigingen. (Even vermelden dat hoewel deze laatste groep recht heeft op financiële steun, ze als dusdanig geen stemrecht geniet binnen de overkoepelende organisatie.) Deze centrale organisatie, geleid door één enkele eindverantwoordelijke, zal dan ook de democratisch bekomen standpunten van alle Leuvense studenten over alle mogelijke 'interessante'

topics verwoorden en behartigen. Gedreven door zijn representatieve legitimiteit zal het dan ook openlijk en transparant als democratisch kanaal fungeren.

Mijn conclusie is dan ook: theoretisch gezien zitten we met een schitterende structuur, die niemand beter zou kunnen uitdenken en ons als gelijken representeert. Verder te onderzoeken vragen: Waarom pleegt deze organisatie die als politiek instrument fungeert dan a-politiek te zijn? Waarom weten de Leuvense studenten dan pas na een beslissing, welke keuzes er te maken waren of wat er op het spel stond? Waarom worden studenten die zich plots geroepen voelen een bepaald engagement aan te gaan eerder tegengewerkt of genegeerd in plaats van gestimuleerd? Waarom hebben verenigingen die moeite doen om hun leden inhoudelijk te informeren geen rechtmatige stem in beslissingen? Waarom werd binnen deze structuur de Sociale Raad geëlimineerd? Waarom weten slechts enkele mensen hoeveel geld er net door de organisatie vloeit en waar het aan besteed wordt? Waarom worden er geen inhoudelijke informatiecampagnes gehouden rond thema's die elke student, elke toekomstige student, elke onderzoeker en elke prof aanbelangen en zelfs in een verschrikkelijk nijpende, onmenselijke situatie plaatsen?

Hierbij lanceer ik dus ook een oproep: leg deze vragen voor aan iedereen die jou pleegt te vertegenwoordigen doorheen deze structuur! Denk eens na over wat er zou kunnen verkeerd zijn in dit plaatje en aan de gevolgen hiervan! Denk eens aan hoe het anders kan of zou moeten zijn! Kom eens uit de aula en verkondig je mening! Voer inhoudelijke discussies! Ga al eens tegen de stroom in en durf je mening eens aan te passen! Wees actief-kritisch!

Stef Langmans,
3de Licentie Sociale Pedagogiek

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Wat gebeurt er aan de K.U. Leuven?

Lees de wekelijkse e-nieuwsbrief
www.kuleuven.be/nieuwsbrief

(advertentie)

Taxi's Rudy

Letenne

Beste Yves,

Je bent een West-Vlaming. Dat mag best: onze rector is er ook één. Weet je, Yves, als ik jou zie of bezig hoor, doet me dat denken aan onze rector. Ook omgekeerd is dat het geval. En heus, de gelijkenis gaat verder dan enkel dat accent dat alles verdoezelt behalve zijn heimat. Jij en onze rector, Yves, zijn twee praters. Jullie doen het goed in de opiniepeilingen. Voor en net na de verkiezingen: veel succes, geliefd, jij wordt zelfs een held genoemd. Als eerste item in het journaal. Zo ver is onze rector nog niet geraakt, Yves, maar dat wil niet zeggen dat hij het voor jou moet afleggen. Hij heeft zijn functie immers nog niet tot tweemaal toe moeten neerleggen. Ik vermoed zelfs dat hij meer garanties heeft om zijn volledige mandaat uit te zitten dan jij als Minister-President, Yves, al duurt het zijne langer. En al wordt hij in de helft van zijn mandaat wel geëvalueerd door zijn kiezers.

MENSEN

Ik zou het willen hebben, Yves, over jouw taal. Nee, niet over het West-Vlaams, daar kan je zelf immers weinig aan doen. Wel over de woorden die je gebruikt, de beelden die je evoceert en de manier waarop je de mensen aanspreekt. De mensen, Yves, want voor hen doe je het. "De mensen hebben nood aan een kracht-

dadige regering." "De kracht van mensen". Je bent daarin niet de eerste, Steve Stevaert maakte in 2003 al een boekje met de titel 'Wat goed is voor de mensen', maar je bent wel de meest consequente gebruiker van de zo sympathieke aanspreking van het volk. Je praat graag over de mensen en ik ben zo vrij te geloven dat je zelfs graag mét de mensen spreekt. Allez, dat hangt er natuurlijk van af wie het is. Het bevremdt me, goede man, dat je van mensen kan zeggen dat ze niet het beste voorhebben met de mensen. De mens is een uitstervende soort, Yves, het is zonde van de soort in het algemeen te spreken. Laat dat over aan de wetenschap. Spreek mensen aan, zeg niet wat het beste is voor de mensen als je ze niet kent en zeg vooral niet met die bijzondere vanzelfsprekendheid wat de mensen graag hebben, wat hen zal helpen, wat ze vragen. Dat is knap, Yves, dat je weet wat de mensen vragen en willen. Dat weet je ongetwijfeld door al die mailtjes die je ooit hebt gekregen en al de berichtjes op je Blackberry nadat je op de staatsomroep je nummer had verklapt. Ik zal ook zelf iets verklappen, Yves: ik ben je vergeten te zeggen wat ik wil. Wat ik vraag. Weet jij wat ik vraag, Yves? Wat ik wil? Ik zou graag je antwoord horen.

Yves, je zou in de leer kunnen gaan bij onze rector. Die is geraffineerder, al hanteert hij grosso modo hetzelfde idioom als jij. Maar hij is minder demagoog. Hij schrijft graag lange teksten (schrijf jij je teksten zelf, Yves?) die hij jaren later steeds blijft aanpassen. Onze rector is geen dichter, Yves, maar een verzameling van alle schapjes die je ooit hebt geteld om te kunnen inslapen. Onze rector, Yves, heeft voor iedereen een goed woord over en predikt ove-

ral liefde en vriendschap, openheid en enthousiasme. Dat is goed, Yves, dat weet je zelf ook wel. Maar je weet even goed als onze rector dat je eerst moet nadenken voor je iets zegt. Of dat je op zijn minst moet weten hoe je wat je zegt in praktijk kunt brengen. Daar had jij voor de laatste verkiezingen niet aan gedacht, Yves, toen je sprak over politieke moed en goed bestuur. Het probleem, Yves, is dat je te concreet bent. Je zegt dat je iets gaat doen en plots blijkt dat je daarover helemaal niet alleen kan beslissen. Dat is een probleem. Dan pakt onze rector het slimmer aan. Die zegt zo veel in zo vele woorden en zo wollig dat niemand nog weet wat hij precies belooft. Zo kan niemand hem er daarna op afrekenen. Dat is geen slechte tactiek, Yves, al werkt hij wel maar een jaar of

twee. Daarna beginnen de mensen te overlopen wat de prater allemaal gedaan heeft. Wat hij niet gedaan heeft. En wat hij in godsnaam gezegd heeft. In Gods naam, Yves, want onze rector is een bijbelgeleerde.

Yves, trek je een tijdje terug met onze rector. Leer van hem hoe je lange beloftes kan maken zonder een verbintenis aan te gaan. En leer in één moeite door aan onze rector hoe hij een universiteit moet leiden, Yves, dan hebben onze vicerectoren ook eens wat rust.

Simon Horsten

Dit is vanzelfsprekend een opiniestuk, Yves, want als objectief artikel was het nooit gepubliceerd geweest.

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Organiseer je een evenement?

Plaats het dan GRATIS in de database Agenda K.U. Leuven
agenda.kuleuven.be

(advertentie)

Proffen over de politieke crisis

“Separatisme maakt niets eenvoudiger”

Antoon Vandeveld is decaan van het Hoger Instituut voor Wijsbegeert (HIW) en lid van de Paviagroep. Hij pleit voor het bijhouden van het land.

Jelle Dehaen

Vandeveld: «Er is in België een structureel deficit in de staatsstructuur, in die zin dat er twee publieke opinies zijn waardoor het nagenoeg onmogelijk is om een eengemaakte politieke staat te behouden. Dus zeggen wij van de Paviagroep dat er mechanismen nodig zijn die het land bijhouden, bijvoorbeeld een nationale kieskring voor een aantal vertegenwoordigers in het parlement. Nu hebben politici een louter Vlaams of Waals kiespubliek waardoor het gemakkelijker is om extreme standpunten in te nemen. We hebben een aantal politici nodig voor wie het 'wij' nog altijd Belgisch is.»

Veto: *Waarom zouden we België überhaupt willen bewaren?*

Vandeveld: «Ik ben een koele minnaar van België; ik heb geen afhankelijkheid tegenover België op zich. Maar ten eerste zou een splitsing weinig problemen oplossen. Vlaanderen, Wallonië en Brussel zijn als het ware door het lot bijeengebracht, die geografie is er nu eenmaal. Dus zelfs als we zouden splitsen zouden we nog steeds met dezelfde mensen moeten onderhandelen over dezelfde problemen waar we nu ook over onderhandelen. Mensen denken vaak dat een splitsing alles eenvoudiger zou maken, maar ik zie niet in hoe dat zou gebeuren. Er zijn zelfs eisen die gevaarlijk zijn. Zo kan fiscale autonomie tot competitie tussen de regio's leiden. Dit zou een daling in de fiscale opbrengsten tot gevolg hebben die zo ver kan gaan dat de sociale zekerheid niet meer gefinancierd kan worden.»

«Ten tweede wil ik als ethicus dat de solidariteit blijft bestaan. Ik ben niet tegen een verregaande autonomie voor de deelstaten op bepaalde gebieden, maar dit mag niet ten koste gaan van de solidariteit.»

Veto: *Toch zijn de transfers voor vele Vlamingen een bron van irritatie?*

Vandeveld: «Ik ben absoluut een voorstander van de solidariteit maar wel met parameters. Het kan gewoonweg niet dat men in het Zuiden van het land, zoals nu soms het geval is, op onverantwoorde wijze met dat geld omspringt. Zo is het absoluut noodzakelijk dat de actoren geresponsabiliseerd worden, bijvoorbeeld in het activeren van werklozen. Dit hoeft niet per se per regio georganiseerd te worden. Dit kan ook per provincie of gemeente, maar men moet wel op verantwoorde wijze met het gemeenschappelijke geld omspringen. Dat zal absoluut nodig zijn willen we de solidariteit bewaren.»

GENOCIDE

Veto: *Er lijkt een radicalisering in de Vlaamse publieke opinie aan de gang te zijn die meer Vlaamse autonomie wil.*

Vandeveld: «Onze identiteit is niet ofwel Vlaams ofwel Belgisch, onze identiteit is gemengd. Ik betwijfel ook dat er echt veel Vlamingen separatisme willen. De laatste peilingen zijn in het heetst van de strijd gedaan en zijn bovendien niet altijd wetenschappelijk verantwoord. Daardoor geven ze een vertekend beeld. Op lange termijn wil volgens mij ongeveer 15% van de Vlamingen separatisme. De emoties die in zulke debatten naar boven komen, kunnen zeer hevig zijn, maar ze zijn niet stabiel en dus onderhevig aan plotse veranderingen.»

Veto: *Schuilt er een gevaar in zulke hoogoplopende emoties?*

Vandeveld: «Zeker. Het is gevaarlijk om de logica van het politieke spel te doorbreken. In de politiek moet men onderhandelen en compromissen sluiten. Wanneer dit niet gebeurt, kunnen we ons op een dag in een situatie bevinden die niemand gewild heeft of zelfs maar durft te opperen. Enkele maanden voor de genocide uitbrak, was ik in Rwanda en daar was toen wel onrust, maar niemand had een genocide verwacht. Ik zeg niet dat dit hier kan gebeuren maar de regels van het politieke spel beschermen ons tegen de barbarij. Het is heel makkelijk om daarin te belanden.»

“Twee verschillende culturen”

Als ere-rector en voorzitter van de associatie K.U.Leuven, werpt André Oosterlinck een kritische blik op de huidige impasse. De manier waarop onderwijs in Vlaanderen is ingericht beschouwt hij als een schoolvoorbeeld dat pleit voor verdere regionalisering.

Maarten Goethals

Onderwijs moet volgens André Oosterlinck welvaart en welzijn creëren. Hiervoor moeten er voldoende middelen worden vrijgemaakt. Dat het Vlaanderen op economisch vlak voor de wind gaat, komt doordat er bijna 50% van zijn financiële middelen geïnvesteerd wordt in onderwijs, innovatie en onderzoek.

Maar er is meer volgens Oosterlinck. Voldoende middelen leiden niet automatisch tot goede resultaten. Van belang is hoe je de middelen aanwendt en welke efficiënte structuren je daarvoor instelt. En daarin verschilt Vlaanderen duidelijk van Wallonië. Als voorbeeld geeft hij de associaties. Dit zijn unieke samenwerkingsverbanden tussen één universiteit en minstens één hogeschool. In Wallonië bestaan zulke constructies niet.

Ook cultuur draagt volgens Oosterlinck bij tot een wezenlijk onderscheid tussen het Vlaamse onderwijsbeleid en het Waalse. Oosterlinck: «Het onderwijsbeleid in Vlaanderen is een consensusbeleid. Hiermee bedoelt men een beleid dat politiek noch links noch rechts is geweest. Wij denken niet zwart-wit, het hoogste doel van onderwijs blijft nog altijd welvaart creëren. Dat staat boven politieke belangen.» De politiek mag de sociaal-economische rol van het onderwijs dan ook niet belemmeren. Waarbij Oosterlinck doelt op de strijd tussen de PS en de MR. Het onderwijs mag geen strijdtooneel worden van politieke belangen en interesses. Dat heeft immers invloed op de aangeboden

kwaliteit. «De gemeenschappen moeten daar oog voor hebben.» zegt de voorzitter. «Zeker in tijden waar de concurrentie wordt verhoogd door de globalisering.»

HANDICAP

Wanneer Oosterlinck naar de huidige politieke situatie kijkt, steunt hij de Vlaamse eis voor meer autonomie voor de regio's. «Op die manier worden de socio-economische hefbomen versterkt. En dat is nodig om de solidariteit tussen de beide landsdelen te bewaren. Als de Walen dat niet inzien, zagen ze de tak af waar ze zelf op zitten,» zegt de ere-rector van de K.U.Leuven ferm.

Hoewel hij ook pleit voor een herfederatie van België, ziet hij ook de moeilijkheid daarvan in. «Het federale niveau verliest aan twee kanten: aan Europa en aan de regio's», aldus de ondervraagde. Het is niet moeilijk een gelijkaardige situatie te herkennen in het onderwijs. Zo is er het streven naar één Europese hogeronderwijsruimte die regionaal wordt vastgelegd in decreten.

«Het is dan ook opvallend dat Vlaanderen, wat de accreditatie betreft van de opleidingen, samenwerkt met Nederland en niet met Wallonië.» Dat is volgens Oosterlinck enkel te verklaren omdat Vlaanderen en Wallonië sociologisch gezien twee verschillende culturen zijn. Dat uit zich ook in de manier waarop onderwijs wordt opgevat. Oosterlinck: «Soms is dat een rijkdom, maar evengoed een handicap.»

Een handicap die Oosterlinck mateloos stoort is bijvoorbeeld de houding van de Vlaamse kranten. «Vele hoofdredacteuren van de Vlaamse kranten zwalpen. De bochten die ze hebben gemaakt, zijn ongelooflijk. In tegenstelling tot de Waalse pers, steunen de Vlaamse kranten hun politici niet», analyseert Oosterlinck. «De Vlaamse media verwarren kritisch zijn met negatief zijn.»

Leterme blijft een sfinx

Professor Emmanuel Gerard is de decaan van de faculteit Sociale Wetenschappen. We vragen ons af hoe hij over de tanende regeringsonderhandelingen denkt.

Ide Smets

Veto: *De Koning mengt zich geregeld in deze formatie. Wordt hierdoor de klok teruggedraaid naar glorieuzere tijden van de Belgische monarchie?*

Gerard: «Ik vond het geheel niet passen in de traditie van onze parlementaire monarchie dat de Koning een opdracht gaf aan de parlementsvoorzitter. Het is aan het parlement om de uitvoerende macht te controleren en de Koning is het hoofd van de uitvoerende macht. Het is per definitie niet aan het parlement om instructies te krijgen van de regering, laat staan van de Koning wanneer hij geen regering heeft. Ik kan voor de rest heel ver meestappen in merkwaardige interventies van de Koning. Hij moet immers zorgen dat er een regering gevormd wordt, maar het lijkt wel alsof de Koning terug het centrum van alles is.»

Veto: *Vindt u de rol van de N-VA lovenswaardig of eerder betreurenswaardig?*

Gerard: «Partijen hebben het recht hun pro-

grammapunten te verdedigen op de manier, hoe radicaal ook, die ze zelf willen. De vraag is of CD&V en N-VA als kartel wel op een brede, gemeenschappelijke basis stoelen. Het einddoel van de ene is op termijn het einde van België en van de andere niet. Daar zit een dubbelzinnigheid in.»

Veto: *Wat zijn Yves Letermes sterktes of zwaktes?*

Gerard: «Leterme probeert de publieke opinie niet te overtuigen dat hij aan iets aan het werken is. Ik heb hem tot nu toe zelden een persconferentie zien geven. Hij blijft een beetje sfinx-achtig en staat in het middelpunt van de formatie zonder in de schijnwerpers te treden om een vertrouwenswekkend, inspirerend betoog te houden. Er zijn natuurlijk regelmatig kleine en grote lekken naar de pers, maar van hem zelf krijgen we die informatie niet.»

Veto: *Tegenwoordig valt de term 'Belgoslavië' steeds vaker. Is een doorgedreven splitsing een goede evolutie?*

Gerard: «Vlamingen hebben de pretentie te doen alsof ze het alleen aankunnen. Moest België in de richting van andere verdeelde staten als Tsjecho-Slowakije evolueren, zou dat een heel pijnlijke zaak zijn. Dat zijn staten die in de wereld geen rol spelen, op geen enkele manier trendsetters zijn en nooit iets scherp formuleren, maar weliswaar onafhan-

kelijke kleine naties. Vlaanderen kan als welvarende regio rustig verder boeren, maar het zou van weinig ambitie spreken. Wallonië daarentegen zit in een veel minder rooskleurig sociaal-economisch parket. De schrik voor een splitsing leeft daar dan ook veel sterker.»

Veto: *Moest er een oranje-blauwe regering komen, zou die dan geloofwaardigheid hebben bij de bevolking?*

Gerard: «Het geheugen van de mensen is heel kort. Over een jaar hebben we al een totaal andere situatie. Wat er aan het begin van de volgende regeerperiode zal gebeuren is heel be-

langrijk. Op dit moment organiseren de vakbonden al een betoging naar aanleiding van de dalende koopkracht. Er heerst een grote bezorgdheid over de sociale zekerheid, economie en werkloosheid. We kunnen Leterme vandaag de hemel in prijzen en morgen verguizen als hij er niet in slaagt om een degelijk sociaal-economisch klimaat te creëren. Of er historische wonden zullen geslagen worden, hangt dus volledig van zijn beleid af.»

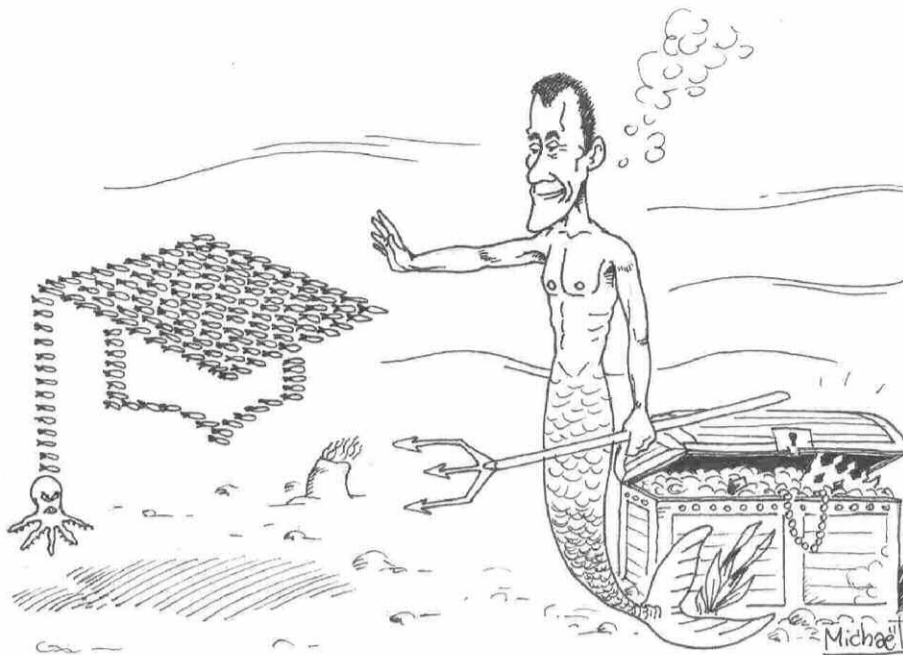
STANDPUNT LOKO OVER NIEUW FINANCIERINGSDECREET

“Het decreet mist een aantal kansen”

Iedereen heeft er zijn mening over: het nieuwe decreet van Vlaams minister Vandenbroucke over de financiering van het hoger onderwijs. Terwijl de vertegenwoordigers van de vakbonden de leden van de onderwijscommissie nog een laatste maal trachten te overtuigen en de studentenraden, overkoepeld door de Vlaamse Vertegenwoordiging van Studenten (VVS), de betoging van 6 december voorbereiden, komen nu ook de studenten van de Leuvense studentenraad LOKO met een standpunt naar buiten. Ze kunnen zich net als de andere studentenraden en vakbonden niet vinden in het nieuwe decreet.

An Moerenhout

“De Leuvense studentenraad is de mening toegedaan dat minister Vandenbroucke in zijn decreet een aantal belangrijke beleidsdoelstellingen mist,” vertelt Roel Rymenants van extern beleid. “De minister schenkt bijvoorbeeld geen aandacht aan bijzondere kwaliteit en internationalisering terwijl deze toch ook

belangrijke beleidsdoelstellingen zijn. Vlaanderen zal zich moeilijk staande kunnen houden in het Europese onderwijslandschap wanneer er geen speciale aandacht gaat naar

internationalisering. Het leerkrediet was bijvoorbeeld een prima instrument geweest om extra leerkrediet te voorzien voor studenten die op Erasmus gaan.”

MINISTER

De Leuvense studenten hekelen ook de onderfinanciering van de humane wetenschappen. “De factoren om deze onderfinanciering te bepalen, zijn zonder nadenken overgenomen uit andere landen,” aldus Roel. “Er moeten objectief gefundeerde parameters komen die de werkelijke kost weerspiegelen.”

Daarnaast waarschuwt LOKO voor de gevaren van leerkrediet. Het leerkrediet zou volgens de studentenraad onzekere studenten kunnen aanzetten om eerst een professionele bachelor te volgen en om daarna pas door te stromen naar het academische circuit door middel van een schakeljaar. “De studieduur van studenten met voldoende capaciteiten, maar met te weinig zelfvertrouwen zal zo nutteloos worden verlengd,” aldus Roel.

“Het decreet mist een aantal kansen. Hopelijk luistert de minister nog naar wat de studenten hem te vertellen hebben.”

VANDENBROUCKE VERDEELT HOGESCHOOLBESTUUR EN STUDENTEN

Hogescholen laten studenten in de steek

Minister van Onderwijs Frank Vandenbroucke (sp.a) heeft in de discussie omtrent de nieuwe financiering de hogescholen aan zijn kant geschaard. Door hen extra geld te beloven, zien zij af van deelname aan de betoging tegen het nieuwe financieringsmodel nu donderdag. Hogeschoolstudenten voelen zich in de steek gelaten.

Maarten Goethals

Tot voor vorige week waren de hogescholen niet te spreken over de minister. In het nieuwe financieringsdecreet, dat de subsidiëring van de hogeronderwijsinstellingen regelt, bleken zij de grote verliezers. Waar de universiteiten erop vooruit gingen, bleven zij status-quo. De

VLHORA, die de overheid adviseert namens alle hogescholen, kon zich daarom in eerste instantie niet scharen achter de plannen.

Uit een document van de VLHORA blijkt nu dat Vandenbroucke zeven miljoen euro extra belooft om de onderfinanciering van de hogescholen tegemoet te komen. De minister koppelt aan dat bedrag echter de voorwaarde dat de hogescholen hun steun ontzeggen aan de betoging die de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) op poten zet. Met gevolg dat meerdere algemeen directeurs hun eigen studenten niet meer bijstaan. Dat zorgt voor onbegrip bij de studenten die zich nu in de steek gelaten voelen. Dat is ondermeer het geval aan de KHLeuven.

Manu Mesari, voorzitter van de Overkoepelende StudentenRaad (OSR) van de KHLeuven, begrijpt het niet. “De nieuwe fi-

nanciering moeten de hogeschoolstudenten financieel gelijkstellen met universiteitsstudenten. Maar dat gebeurt niet. In tegendeel: de kloof wordt enkel groter. Ik begrijp de keuze van de hogescholen niet om niet deel te nemen aan de betoging. Hiermee snijden ze in hun eigen vel.”

NEFAST

“Vandenbroucke heeft de hogescholen gechanteerd. Hij heeft de zin voor initiatief weggewerkt. We voelen ons geboycot”, aldus Manu. Hij wijst er bovendien ook op dat de situatie enorm verwarrend is voor de studenten. “Het lijkt een strijd tussen de studentenvertegenwoordigers versus de directeurs.” Omdat Toon Martens, algemeen directeur van de KHLeuven, geen busen wil in-

leggen, doet OSR dat nu op eigen kosten. Een massamobilisatie zit er echter niet in.

De meeste hogescholen onderschrijven het standpunt van VVS. Ook OSR doet dit, maar heeft daarnaast een eigen nota met aandachtspunten. Die stootte binnen de KHLeuven op hevige reacties. Terwijl, zo vindt Manu, de inhoud ervan niet meer dan logisch is. Zo wijzen de studenten nogmaals op het feit dat de hogescholen ondergefinancierd worden. Daarnaast vreest OSR ook voor de nefaste gevolgen van het leerkrediet. Niet alleen voor de student, maar ook voor de hogescholen zelf. “Wanneer een student aan de universiteit begint, maar dan overstapt naar een hogeschool, dan is dat voordelig voor de universiteit. Dat kan toch niet?”

Kort • Kort • Kort • Kort • Kort • Kort • Kort • Kort • Kort • Kort • Kort

Sint Vandenbroucke (1)

De UHasselt en Xios hogeschool organiseerden vorige week een studiedag over ‘Gelijke Onderwijskansen voor Allochtonen’ waarop de resultaten van verscheidene studies werden voorgesteld. Zo blijkt dat slechts een klein deel van de allochtone populatie in Limburg de weg naar het hoger onderwijs vindt. Een van de oorzaken is de gebrekkige kennis van het onderwijslandschap door de ouders. Allochtonen die toch gaan studeren moeten vaak een beroep doen op een studiebeurs en hebben vanwege hun (taal)achterstand ook vaak extra begeleiding nodig. Daardoor beloofde minister Vandenbroucke een forse verhoging van de werkmiddelen van de universiteit om al deze extra inspanningen te kunnen bekostigen.

Sint Vandenbroucke (2)

VVS plant op 6 december een grootste betoging tegen het nieuwe financieringsdecreet waarbij zowel de instellingen als de studen-

ten op straat zouden komen. Uit interne documenten van de VLOHRA blijkt nu dat de hogescholen hun steun aan de betoging zouden opzeggen. In ruil voor deze beslissing zouden de hogescholen meer geld krijgen van de minister. “Pure chantage”, schrijft VVS.

Geen vrij verkeer studenten.

De Europese Commissie besliste vorige week om de Franstalige gemeenschapsregering vijf jaar de tijd te geven om te bewijzen dat hun beperkingsmaatregelen voor buitenlandse studenten noodzakelijk zijn. In het begin van dit jaar vond de commissie de Waalse beslissing om maximaal dertig procent buitenlandse studenten toe te laten nog ongepast en startte een procedure. De Commissie verklaart nu dat ze genoeg bewijzen heeft die het negatief effect van het vrij verkeer van buitenlandse studenten op de Waalse gezondheidszorg bevestigt. Voorlopig wordt de procedure door de Commissie voor de komende vijf jaar geschorst.

Begrijpend lezen

Uit een internationale studie, in Vlaanderen uitgevoerd door het Leuvense Centrum voor Onderwijseffectiviteit en -evaluatie blijkt dat Vlaamse leerlingen in de middenmoot zitten wat betreft begrijpend lezen. Vlaanderen werd dertiende van de 45 deelnemende landen. Wallonië komt pas op de 34ste plaats. Vooral de sociale en cultureel-etnische achtergrond blijkt bepalend voor het leesniveau. De integratie van anderstaligen in de Germaanse taal blijkt een groot probleem te zijn in West-Europa. Rusland, Hong-Kong en Singapore voeren de ranglijst aan.

Kunsten gebundeld

In het interview met Veto (Veto 3408) kondigde J. Van Steenberge, voorzitter van de Associatie Universiteit en Hogescholen Antwerpen, al aan dat de Antwerpse hogescholen en universiteit op termijn hun academische op-

leidingen zouden moeten fusioneren. Deze week werd deze uitspraak in praktijk omgezet door de officiële installatie van de eerste Associatiefaculteit Kunsten. Deze nieuwe organisatorische structuur bundelt de artistieke opleidingen van de Karel de Grote-Hogeschool en de Hogeschool Antwerpen onder de academische leiding van de Universiteit Antwerpen.

Examenproblemen Lessius, weeral

Na de heisa vorig jaar rond verdwenen examens protesteerden Lessiusstudenten vorige week wederom rond de slechte organisatie van de opkomende examens. Een aantal masterstudenten handelswetenschappen nemen het niet dat hun examens van januari naar december vervroegd zijn. Nochtans werden deze wijzigingen in het examenrooster vorig jaar al goedgekeurd.

(rm)

LEVEN ONDER BEZETTING, PALESTIJNEN IN OOST-JERUZALEM

“Studenten moeten hun school bereiken via riolen”

De Palestijnen in Oost-Jeruzalem — ongeveer 60 procent van de bevolking — worden gediscrimineerd door het zionistische regime. Omar Daana, medewerker van *Health Work Committees*, uit Oost-Jeruzalem vertelt ons - naar aanleiding van een conferentie van Leuven Zuid - meer over zijn leven en gaat in op de situatie van de Palestijnen in Oost-Jeruzalem. Ze worden bestempeld als immigranten, kunnen niet meer samen zijn met hun familie, worden dezelfde educatie en gezondheidszorg als de Israëli's ontzegd en moeten torenhoge belastingen betalen.

An Moerenhout

Het plan in '47 was simpel: Palestina zou in twee delen worden verdeeld, een land voor de Palestijnen en een land voor de Joden. Dit was voor de Joden immers dé oplossing op het probleem hoe het voortbestaan van het joodse volk kon worden verzekerd. Maar zo simpel als het plan was, zo moeilijk was de realisatie ervan. De Arabische landen stemden op de algemene vergadering van de Verenigde Naties tegen het plan en besloten nadien om onmiddellijk aan te vallen wanneer

“Palestijnse jongeren voelen zich verloren”

het plan toch door de meeste landen werd onderschreven. De Israëli's konden zich echter niet alleen prima verweren, ze wisten hun grondgebied zelfs uit te breiden. Sindsdien spreken de Palestijnen over Nakba, de ramp. Hoewel er in de jaren nadien nog veel werd gevochten tussen Israël en één of meerdere Arabische landen kwam Israël steeds als winnaar uit de bus. Zo wisten zij op het einde van de jaren '60 Oost-Jeruzalem te annexeren en breidden zij hun nieuwe hoofdstad uit ten koste van omliggende Arabische dorpen. In de bezette gebieden trokken zij bovendien Joodse nederzettingen op. Iets wat in strijd was met het internationale recht, maar wat ze konden verdedigen vanuit hun veiligheids-situatie.

De situatie is heden ten dage nog niet veranderd: er leven nog steeds 253.000 Palestijnen in Jeruzalem wiens mensenrechten onder bezetting van de Israëli's met de maat van de klok worden geschonden. Leuven Zuid, de koepel van Leuvense Noord-Zuid organisaties, wenst nu aandacht te schenken aan deze problematiek en de Leuvense studenten ten lange leste wakker te schudden. Daarom nodigde zij Omar Daana, een Palestijnse jongeman uit Jeruzalem, uit om twee weken in ons land te verblijven en om zijn verhaal en het verhaal van duizenden andere Palestijnen in Oost-Jeruzalem te vertellen.

BELASTINGEN

Veto: Hoe worden Palestijnen gediscrimineerd in het Joodse regime van Jeruzalem?

Omar Daana: «We mogen geen grond kopen van joden, worden een aantal keren per dag tegengehouden en onderzocht op verboden zaken en mogen niet samenkomen voor sociale of politieke activiteiten. Zelf ben ik al drie keer gearresteerd geweest omwille van zogenaamde politieke samenscholingen. De Israëli's willen ons isoleren en uit Jeruzalem pesten: onze scholen ontvangen minder subsidies, onze bouwvergunningen worden niet goedgekeurd en velen van ons worden gescheiden van onze familie.»

«De Israëli'sche overheid geeft verschillende paspoorten aan de Palestijnen. Ik ben bijvoorbeeld officieel een Jordaniër terwijl ik wel in Jeruzalem ben geboren. Ze beschouwen ons als immigranten en stellen hun wetten zo op dat ze ons kunnen verdelen. Palestijnen uit Jeruzalem mogen bijvoorbeeld niet trou-

wen met Palestijnen aan de andere kant van de muur zonder de toestemming te verliezen om in Jeruzalem te wonen. Kinderen die in Jeruzalem worden geboren, maar toch geen vader hebben met een paspoort van Jeruzalem — iets wat de meeste Palestijnen dus niet mogen hebben van de Israëli's — hebben niet het recht om te worden geregistreerd in Jeruzalem. Het gevolg is dat er zeer veel ongeregistreerde kinderen wonen in Jeruzalem die

Jeruzalem gesproken. Zo denken de Israëli's nu eenmaal over Oost-Jeruzalem: het is hun staat, en alleen zichzelf mogen er de wetten maken, ook al zegt de internationale gemeenschap dat Oost-Jeruzalem van de Palestijnen is.»

Veto: Is er een verschil tussen scholen, gecontroleerd door Israëli's en door Palestijnen?

Omar: «Er zijn verschillende soorten scholen in Oost-Jeruzalem. De meeste worden gecon-

tem zijn verslaafd aan drugs.»

Veto: Hoe kan de situatie volgens jou worden opgelost?

Omar: «De situatie zal alleszins niet meer worden opgelost door onderhandelingen. Een aantal zaken, zoals een staat voor de Palestijnen en een staat voor de Israëli's zoals in

“Officieel ben ik een Jordaniër terwijl ik wel in Jeruzalem ben geboren”

'47 het plan was, worden al niet meer besproken waardoor ik helemaal niet meer geloof in de kracht van onderhandelingen. De situatie kan alleen maar worden opgelost wanneer de Palestijnen zich verzetten. En met verzet doel ik op alle vormen van verzet, ook op lichamelijk verzet. De Israëli's hebben het recht om in Jeruzalem te wonen, maar wij ook. Misschien is één staat voor de twee volkeren wel een mogelijke oplossing.»

«Het is de bedoeling van *Health Work Committees*, de organisatie waar ik werk, om een jongerenbeweging op te starten die opnieuw het heft in handen kan en wil nemen. Zij moeten zich opnieuw verbonden voelen met hun verleden en met hun gemeenschap. Ze moeten zich verzetten tegen de bezetting van de Israëli's.»

Veto: Wat verwacht u van de internationale gemeenschap?

Omar: «De vraag is: Wat kan ik van de internationale gemeenschap verwachten? De Verenigde Staten verlammen immers de werking van de instituten van de internationale gemeenschap waardoor zij niet voldoende macht hebben om in te grijpen. Toch hoop ik dat zij ons zullen steunen zodat onze mensenrechten opnieuw kunnen worden gerespecteerd. Het zal volgens mij vooral afhangen van de inwoners van de verschillende staten om een oproep te lanceren aan hun regering om ons openlijk te steunen.»

HAMAS

Veto: In het westen wordt er een radicaal onderscheid gemaakt tussen Fatah en Hamas. Hoe wordt dat ervaren onder de Palestijnen?

Omar: «Het Palestijnse volk is één. Hamas en Fatah faalden om als één stem naar buiten te komen, maar dat onderscheid leeft niet onder de bevolking. Het volk kan je bestempelen als een derde, verborgen partij. Het is nu aan ons

“Het Palestijnse volk is de 3de verborgen partij”

om Hamas en Fatah duidelijk te maken dat we opnieuw als een eenheid aan de onderhandelingen moeten deelnemen. Hoe deeler we zijn, hoe zwakker we immers zijn en hoe sneller de Israëli's ons zullen kunnen isoleren en verjagen.»

Veto: Israël verloor vorige zomer voor het eerst sinds tientallen jaren tegen een Arabisch land (cfr. Hezbollah van Libanon). Wat heeft dat voor gevolgen voor de Palestijnen?

Omar: «Het geeft ons extra moed. Wij zullen nooit opgeven in onze strijd om vrijheid en om het respecteren van onze mensenrechten. Het verlies van Israël tegen Libanon heeft inderdaad bewezen dat het Israëli'sche leger niet onoverwinnelijk is en hopelijk moedigt dat onze Arabische buurlanden aan om openlijk met een standpunt naar buiten te komen. Wij zullen alleszins nooit opgeven en nooit stoppen met dromen over onze vrijheid.»

Omar Daana vertelt je meer op woensdag 5 december om 20 uur in zaal A.C.W., Bondgenotenlaan 131.

(foto Mario Franssen)

volgens de Israëli's geen recht hebben op educatie en gezondheidszorg.»

«Een andere wet waarmee de Israëli's al veel Palestijnen konden verjagen, is de wet met betrekking tot de belastingen. Ze vragen ontzettend veel belastingen van ons, zoveel zelfs dat we ze niet kunnen betalen. Zeker van winkeliers eist de overheid enorm veel belastingen — soms zoveel dat hun volledige omzet maar één procent bedraagt van de te betalen som — in de hoop dat zij deze som niet kunnen betalen. Dan komt de kwestie voor het Israëli'sche gerecht en wordt de winkelier nadien uit zijn huis en winkel gezet. Sinds de bouw van de muur sloten 50 procent van de winkels als gevolg van de moeilijke economische situatie die er is ontstaan.»

RIOOL

Veto: Wat is de rol van de jeugd binnen het conflict in Oost-Jeruzalem?

Omar: «De jeugd manipuleren is dé manier voor de Israëli's om de Palestijnse gemeenschap volledig te isoleren. Het is hun bedoeling om Palestijnse jongeren alle vormen van educatie te ontzeggen. Opvoeding maakt jongeren immers bewuster en kritischer waardoor ze onder meer ook manieren zullen vinden om zich te verzetten, en dat is het laatste wat de Israëli's wensen. Zo pasten ze de leerboeken aan van de scholen in Oost-Jeruzalem: het woord 'bezetting' komt nergens voor en de verwoeste dorpen worden al helemaal niet vermeld. In Oslo '93 werd er zelfs niet over

troleerd door Israëli's, maar een 20 procent van de jongeren loopt ook school op Palestijnse scholen en op private scholen en/of scholen van een NGO. De Palestijnse scholen krijgen echter geen subsidies en kampen met een groot gebrek aan ruimte, infrastructuur, basisfaciliteiten, speelruimten en computers. Ook het niveau van de opleidingen is er veel lager dan op de scholen onder de controle van de Israëli's.»

«Daarnaast maken de Israëli's het de Palestijnse jongeren zeer moeilijk om op regelmatige basis de lessen te kunnen bijwonen. Meer dan tienduizend studenten moeten iedere dag opnieuw een aantal controleposten passeren. Hier worden zij regelmatig het slachtoffer van racisme waardoor zij worden ontmoedigd om daags nadien weer te keren. Een aantal leerlingen trachten de school via alternatieve routes te bereiken, maar ook deze zijn alles behalve ideaal, want steeds vinden ze controleposten op hun weg. Zo zijn er studenten die iedere dag via de riolen naar school gaan omdat ze er anders helemaal niet geraken. Alles behalve ideaal dus, zeker niet wanneer het regent. De cijfers hierover spreken dan ook boekdelen: 45 % van de studenten, vooral zij van de scholen onder controle van de Israëli's, stoppen tussen hun 10 en 18 jaar al met studeren.»

«Veel jongeren voelen zich dan ook geïsoleerd en voelen geen band meer met hun maatschappij. Ze missen een duidelijke identiteit en voelen zich verloren. Ongeveer zesduizend Palestijnse studenten in Oost-Jeruzalem

LBK WINT TWEDE EDITIE FATA SPORTANA

Van vogelpik tot ijshockey

Afgelopen week vond Fata Sportana plaats, een interactieve wedstrijd waarin vijf kringen het van maandag tot donderdag tegen elkaar opnemen in zeer uiteenlopende sportdisciplines. De landbouwkring kon dit jaar de beker uit de armen van Wina rukken en met de prijzen naar huis gaan.

Ken Lambeets

Net zoals vorig jaar werd het concept uitgewerkt door twee studenten sportmanagement in het kader van hun stage aan het sportkot. Kristien Maris en Dries Broos zijn best tevreden over deze tweede editie. "Er waren meer deelnemers dan vorig jaar en de sfeer zat er altijd goed in. Er was misschien niet iedere dag evenveel volk, maar dat valt te verklaren doordat Fata Sportana zo laat in het eerste semester wordt georganiseerd. De examens zijn niet meer veraf."

Vijf kringen schreven zich in: Medica en Politika vormden samen één team, naast Wina, LBK, Apoloon en VTK. Voor de winnaar lagen er reizen en andere gadgets te wachten. Op maandagavond werd er verzameld in de RC-bar onder Alma 3 voor spelletjes 'sport uit den ouwen tijd'. Iedere deelnemer kreeg ini-

tieel een aantal pijltjes, zogezegde punten. Zij die zich verkleed hadden als boer, kregen extra pijltjes. De deelnemers konden elkaar dan uitdagen per volksspel, bijvoorbeeld sjoelbakken of zaklopen, met als inzet het pijltje van de andere persoon. Na afloop van de volksspelen mochten de sportpresessen met de vogelpikpijltjes gooien die hun leden hadden verzameld. De kring met de hoogste score — Wina — won.

STRIJKREET

VTK zag zich wegens een tekort aan gemotiveerde leden genoopt af te zien van deelname op dinsdagavond, wanneer er in diezelfde RC-bar verzameld werd voor de 'nacht van de flandrien'. Op vier stadsfietsen moesten zoveel mogelijk kilometers afgehaspeld worden. Ook hier kregen verklede deelnemers extra punten en zij die hun benen lieten scheren — met zeep — verdienden er nog meer. Daarna mocht men vier keer veertig minuten alles geven op stadsfietsen op rollen die geleend werden van Velo. Apoloon legde maar liefst 125 kilometer af en won deze ronde afgetekend.

Woensdag werd het Martelarenplein in beslag genomen voor SportsCity. Enerzijds

(foto Christine Laureys)

bekampten de ploegen elkaar op een geïmproviseerd ijshockeyterrein, anderzijds werd er een spelletje levensecht tafelvotbal ge-

speeld. Sfeervolle lampjes en luide muziek fleurden het geheel op. Ook tijdens dit spel werd het extrasportieve beloond: De kring met de origineelste strijdkreet ging met extra punten en een reis lopen.

GROEIMARGE

De laatste Fata Sportanadag ging er een sportquiz door in het zaaltje boven de Spuyse, die Politika won, vlak voor Wina. De onderwerpen waren uiteenlopend, maar benaderden de sportwereld telkens weer op een originele manier. Zo moest men tijdens de bijnamenronde dertig namen van sporters met hun bijnamen verbinden of moest men tijdens een citatenronde de juiste sporter bij het juiste citaat plaatsen. Er was ook een Fata Sportanaronde, waarbij de deelnemers met de korte geschiedenis van het evenement zelf geconfronteerd werden.

De bedoeling van de stichters van Fata Sportana, om het evenement langzaam te laten groeien, werd zeker ingewilligd. Wanneer Fata Sportana ieder jaar dezelfde groeiemarge kan voorleggen, is het evenement een mooie toekomst beschoren.

DE XII WERKEN VAN VETO (5): EEN WEEK ZONDER GELD

Versier je een ontbijt

Vergeet Herakles en Rob Vanoudenhoven: het zijn de Twaalf Werken van Veto die geschiedenis zullen schrijven. Voor het Vijfde Werk lieten we ons weekgeld en onze bankkaarten thuis achter. Een weekje overleven in Leuven zonder enige duit op zak.

Maarten Goethals

Studenten kosten hun ouders elk jaar handenvol geld. Naast inschrijvingsgelden, een maandelijkse kothuur en vervoerskosten komt daar wekelijks een budget bij van tussen de 25 en 50 euro. Hiermee moet de student voorzien in voedsel, drank en andere plezier-tjes. Het leven is gemakkelijk als je geld hebt. Maar hoe te overleven zonder? Wij gingen de uitdaging aan.

Omdat we het onszelf niet al te makkelijk wilden maken, 'vergeaten' we alle potjes die moeder op zondag had klaar gemaakt. Deze week dus geen soep, geen ingevroren vlees en worteltjes. Ook alle voedingswaren die nog op kot stonden, schonken we weg. Niets in de mouwen, niets in de zakken en nog minder in de kasten. De koelkast en de diepvriezer waren leeg, onze portefeuille nog meer.

ZWAMWORSTEN

Erge honger gaat naar het schijnt na drie dagen over. Hoewel een hele week niet eten perfect had gekund, was op die manier overleven geen optie. We eten graag. We genieten daarvan. En wanneer de honger er is, eten we liefst ook zo snel mogelijk. Maandagavond begon de buik te grommen. Hoewel we uitsliepen tot in de late namiddag, wat ons een middagmaal bespaarde, begon de maag tegen een uur of zeven voor een eerste maal gemeen te doen.

Via Radio Scorpio, de Leuvense studentenradio, lanceerden we de oproep dat iedereen die nog etensrestjes had, ons die kon bezorgen. Behalve de vriendelijke presentator die zijn broodje Martino afstond, kwam uit die hoek geen respons. Niet erg, we hadden een back-upplan. Net voor sluitingstijd sprongen we binnen bij een Alma en smeekten we om de niet verkochte waren, broodjes in dit geval. Geen probleem, zo bleek, maar

tijd compensatie moesten we tafels kuisen.

Verjaardagen zijn een andere gelegenheid om je vol te proppen. Kijk in je vriendenlijst wie er die week een jaartje ouder wordt en nodig jezelf uit op zijn kot. Een stuk taart gaat er altijd in en vult je buikje. Laat wel op

(foto Bram Vanoirbeek)

de overschotten van het presidiumweekend van de studentenkring Alfa: spaghetti-ingrediënten, een kan gesneden champignons en zes blikken cara-pils. "Natuurlijk," luidde het antwoord.

Met een van de blikken bier zijn we vervolgens op ruiltocht geweest. Bedoeling is om aan te bellen bij iemand en die te overtuigen om het blik te ruilen voor iets beters. In ons geval voor een blik zwamworsten, een bol mozzarella, dozen chocoladekoekjes en een kant-en-klare-maaltijd. Na een uur te hebben geruild konden we thuis ook genieten van een flesje rode wijn. Ook arbeiden is een vorm van ruilen. Zo trakteerde we onze vrienden op een frisse pint door zelf een kwartiertje te tappen in de fakbar Pavlov.

VUILNISBAKKEN

Wie 's ochtends wil ontbijten, kan dat op verschillende manieren regelen. Hij of zij kan elke avond op versiertoeer gaan in de hoop wakker te worden bij iemand die, na het lichamelijke avontuur, ook nog zo vriendelijk is om een ontbijt aan te bieden. Wie een vast lief heeft, kan nog voor de dag begint alle vuilnisbakken afschuimen. Restaurants smijten soms zaken weg die nog eetbaar zijn. Het

hangen in vuilnisbakken bezorgen je lichaam en je kleren wel een eigenaardig, verrot geurtje.

Een andere beproefde manier om te overleven is stelen. Niet dat wij aan illegale praktijken doen, maar we moeten toch opbiechten dat we appels hebben gestolen uit de personeelskeuken van het rectoraat. We waren aan het wachten om binnen te glippen in een receptie met hapjes, toen we opmerkten dat er nog licht brandde in de keuken. Er was niemand aanwezig, waardoor we van de gelegenheid gebruik maakten. Sorry Marc!

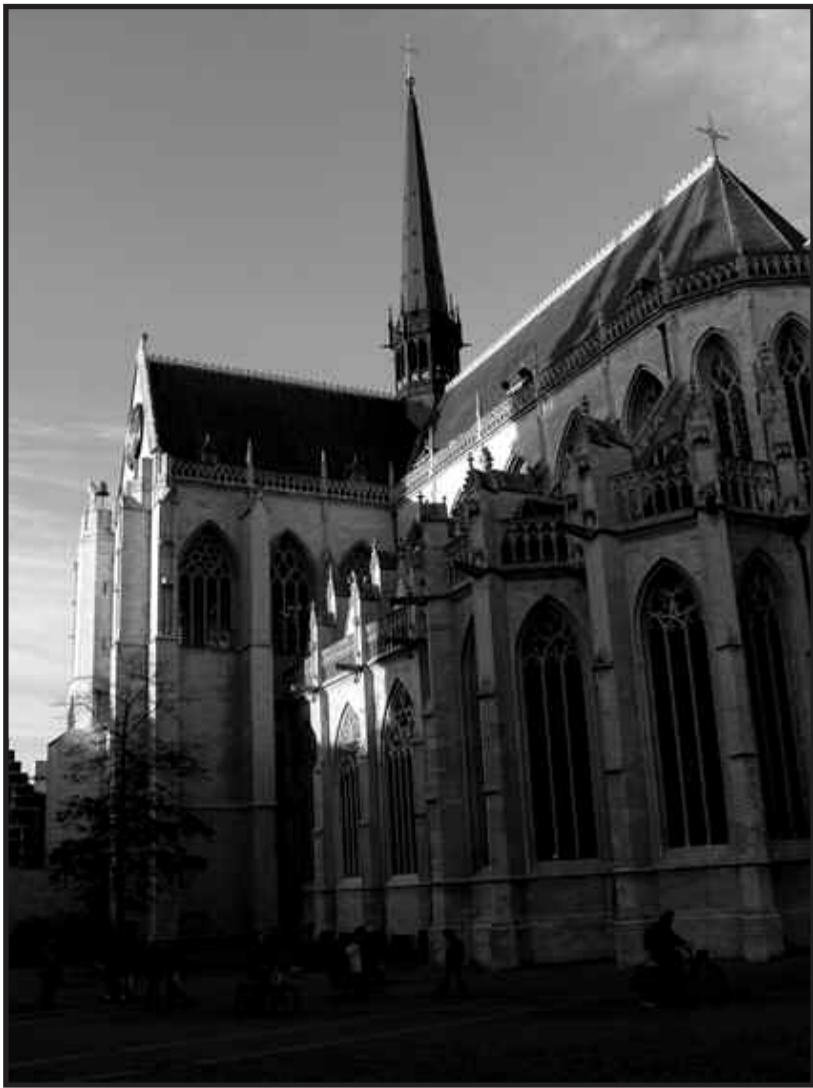
De oudste manier om aan eten te komen is nog steeds schooien. Je loopt tegen sluitingstijd de winkels af en je vraagt of je de restjes mag hebben. Wat echter opvalt in Leuven is dat vele zaken niet snel geneigd zijn om je die te geven. Een andere, maar minder opzichtige vorm van schooien is de grootwarenhuizen afschuimen op zoek naar gratis staaltjes en hapjes. In dat opzicht is de vrijdagmarkt een goudmijntje. Gratis fruit en groenten die je worden aangeboden op een plaatje. Je moet enkel opletten dat je niet teveel hetzelfde kraampje aandoet. Dat valt namelijk op.

Rechtzetting 'Zelfdoding aan de K.U.Leuven' (Veto 9)

Er zijn geen precieze cijfers beschikbaar over het aantal zelfdodingen en het aantal pogingen bij studenten in Vlaanderen. De cijfers die bekend zijn, zijn gekoppeld aan leeftijden en daaruit blijkt dat jongeren tot 25 jaar in 'stressmomenten' in het schooljaar (rapportmomenten, bloktijd, examenperiode) meer zelfdoding plegen. In de rustigere maand juli (en bij scholieren ook augustus en september) zijn er juist minder suicides dan verwacht. Het aantal pogingen is naar schatting een tienvoud van het aantal geslaagde zelfdodingen.

Zelfdoding is het gevolg van een combinatie van risicofactoren, zoals depressie, in afwezigheid van beschermende factoren. Impulsiviteit is een persoonlijkheidsfactor die de drempel tot zelfdoding kan verlagen.

Jongeren zijn veelal impulsiever dan volwassenen en kunnen in momenten van stress impulsiever reageren. Dat wil niet zeggen dat studenten die een poging ondernemen, niet reeds langer aan zelfdoding denken. Zelfdodingen gebeuren zelden geheel impulsief. Meer nog, de gemiddelde duur van het suïcidaal proces van zelfdodingsgedachte naar zelfdoding wordt geschat op 29 maanden. Hoe verder in het suïcidaal proces, hoe negatiever de gevoelens en gedachten, hoe beperkter de beleving en hoe minder openheid naar de omgeving. Wie zelfmoordgedachten heeft en impulsief is, zal bij een beschikbaarheid aan middelen wel sneller overgaan tot een poging.

Flitsen
in de
duisternis
(foto's Wim Driessens)

STUDENT KATECHETIKA WINT WELSPREKENDHEIDSTOERNOOI

“Ik ben alfa en omega”

Afgelopen woensdag vond het interfacultair welsprekendheidstoernooi plaats, een organisatie van het Vlaams Rechts Genootschap (VRG). Dimitri De Raedt, student theologie, ging zowel met de publieksprijs als de hoofdprijs lopen.

Ken Lambeets

Hoewel er vorig jaar al vragen rezen over de organisatie van het geheel, waren er geen verbeteringen zichtbaar, integendeel. De povere reclamecampagne vertaalde zich in een lege Pieter De Someraula — niet eens één derde ervan raakte gevuld. Wanneer deze trend wordt verdergezet, zal het toernooi weldra een stille dood sterven.

Zes kringen hadden toch nog een deelnemer afgevaardigd, die in de eerste ronde een eigen tekst moest voorbrengen volgens de regels van de welsprekendheid. Senator Hugo Vandenberghe, die samen met stand-up

comedian Bert Kruismans en Studio Brusselaar Paul De Wijngaert als jurylid fungeerde, verwoordde ze als volgt: in een vlotte tekst een aantal sterke punten naar voor brengen volgens een gepast tempo en ritme, bemiddels de juiste techniek, correct taalgebruik en een gepast appelerend vermogen naar het publiek toe.

BLASFEMIE

Sander Raymaekers van LBK mocht de spits afbijten. Hij riep in zijn ietwat vreemd opgebouwde discours op om maatregelen te treffen tegen de opwarming van de aarde en zijn voorbeeld te volgen. Daarna was het de beurt aan Lothar Vandriessche van VRG Gent. Zijn stand-up comedian stukje over zijn beperkt slikvermogen kreeg de zaal een paar keer aan het lachen, al deed de Gentse tongval dat evenzeer. Astrid Deschrijver van de Psychologische Kring hield een lang betoog over het ego van de man. Het aantal letter-

tekens dat zij op vijf minuten over de lippen kreeg, was adembenemend. Wellicht moest zij haar trein nog halen.

De kandidate van VRG, Eline Populaire, had het over discriminatie in onze samenleving. Hiervoor maakte zij wel uiterst vreemde sprongen. Eén van haar aporieën handelde bijvoorbeeld over Leuvenaars die neerkijken op de marginale driehoek, de stedentriangel Aarschot - Leuven - Diest, waar zij duidelijk zelf deel van uitmaakt. Annelies Thoelen van Mecenat vertelde over haar zoektocht naar de ware. Een emotioneel relaas dat net iets te hard overleunde naar voordracht, maar zij deed gelukkig niet mee aan *de Provincieshow*: een pluspunt.

De laatste deelnemer was Dimitri De Raedt van Katechetika, een kring die het traditioneel goed doet op het welsprekendheidstoernooi — ze houden dan ook strenge selectierondes. Zijn blasfemisch betoog riep de Pieter De Someraula op hem te volgen,

want “ik ben alfa en omega, de eerste en de laatste, het begin en het einde.” Direct viel op dat zowel zijn tekst als de uitvoering ervan een hoger niveau bestreek dan die van zijn voorgangers.

In de bijwijken grappige improvisatieronde en de veel te lange voorleesronde bleven de posities ongewijzigd. Gezien het grappige, eloquent gebrachte verhaal, een degelijke improvisatiebeurt, een uitstekend voorleesvermogen en niet onbelangrijk, de overweldigende aanwezigheid van Katechetika, ging De Raedt met de publieksprijs lopen. De vakjury kwam eigen zeggen eerder snel tot unanimiteit: ook zij verkozen Dimitri De Raedt tot triomfator. De godsdienstwetenschapper beloofde in zijn laatste speech, die van de overwinning, een vat te geven in de fakbar van Katechetika aan de aanwezige supporters.

PRESES VS PRESES (10): FARMACEUTICA VS EOOS

"Wil je met me muilen?"

Je kan preses worden omdat je een geboren leider, een feestbeest, een tolerante ziel of een gewiekst organisator bent. Of omdat je een lief zoekt. Omdat we onze Leuvense voorzitters een warm hart toedragen, helpen we hen met hun queeste. Deze week konden we Caroline Medats (Eoos) en Stijn Hendrickx (Farmaceutica), tussen hun vele andere activiteiten door, toch even voor onze micro halen.

Sander Raeymaekers

Na een korte fotoshoot op het Hogeschoolplein zetten beide presides zich gewikkeld in een warm deken op een terras en vragen zich af welke *zot* van een andere kring ze voorgeschoteld zullen krijgen. Wachtend op een warme chocomelk, begint alvast een aftastende vragenronde.

Stijn Hendrickx: «Eoos? Ja, die kring doet een belletje rinkelen, maar meer dan de naam ken ik niet. Zijn jullie niet een deel van Letteren?»

Caroline Medats: «Wij zijn de kring met de studenten van het departement Oosterse en Slavische Studies, inderdaad een onderdeel van Letteren. Farmaceutica ken ik wel van naam, maar een gezicht erop plakken kan ik ook niet. Ik zal beginnen met een vraag te trekken: *Wat is de hoogste ambitie als preses?*»

Stijn: «Dat is wel een moeilijke vraag. Mijn ambitie is gewoon mijn best doen en zorgen dat Farma achteraf kan tevreden zijn over mij. Naast onze gewone activiteiten willen we een aantal nieuwe en toffe dingen verwezenlijken. Dit semester is dat al aardig gelukt, voor volgend semester valt het nog af te wachten. Mijn grootste ambitie is zorgen dat er niets misloopt!»

Caroline: «Ja, daar ben ik het volledig mee eens. Het moet niet altijd hetzelfde zijn als andere jaren: nieuwe dingen proberen wij ook in te voeren.»

"Hoe komen jullie aan de bijnaam 'fakbar sletteren'?"

Stijn: «Wat doen jullie eigenlijk zoal van activiteiten? Het is niet slecht bedoeld, maar van Eoos heb ik nog niet zoveel affiches zien hangen.»

Caroline: «We hebben dit jaar de traditie van vorig jaar verdergezet en een openingsTD gehouden, het was een hele opgave! Vorige week hielden we onze *Bitch&pimpfuij*, wat elk jaar een voltreffer is. Deze namiddag is het *zomerse namiddag* waarop iedereen zomerse kledij aantrekt. Volgende week volgt er eentje in oosters thema. Dat past bij onze richting. De activiteiten die bij ons elk jaar terug komen, dat zijn echt voltreffers, paradepaardjes.»

MARKETINGTRUC

Stijn: «Laten we een nieuwe vraag trekken: *Op welke activiteiten van de andere kring ben je jaloers?*»

Caroline: (stilte) «Ik ben in het algemeen wel jaloers op de grote kringen omdat zij meer mogelijkheden en capaciteiten hebben. Ze kunnen grotere dingen doen, terwijl wij enorm rekening moeten houden met ons budget.»

Stijn: «Eigenlijk zijn wij ook maar een kleine kring hoor! Wij mogen dan wel een eigen fakbar hebben, de Capsule, toch vertegenwoordigen we nog geen 1000 studenten. Een voordeel is dat iedereen elkaar kent op activiteiten en in de Capsule. Het is zeker fijn een aantal grote dingen te organiseren. Dat zal bij jullie ook wel zo zijn, zeker?»

Caroline: «Ja, gezelligheid troef! Langs de

andere kant is Eoos veeleer onbekend in tegenstelling tot Farma, ongetwijfeld mede door jullie beruchte posters. Daar staan altijd naakte vrouwen op. Waarom eigenlijk? Dat vraag echt iedereen zich af.»

Stijn: «Wel, dat is een marketingtruc. Wij zitten immers met heel veel meisjes in onze richting; slechts een kwart is mannelijk. We moeten dus jongens lokken en om dat te doen zetten we naakte vrouwen op de poster. Het is ook zeer herkenbaar. Als iemand een poster ziet met een naakte vrouw op, dan weet die dat er een FarmaTD op stapel is. Op de TD zelf zit het meestal goed vol tot een uur of drie. Daarna zijn de meisjes van Farma naar huis. Op dat moment valt het heel erg op dat er groepjes

Je bent dan al heel lang intensief aan het voorbereiden en dat werk heeft dan voor de eerste keer concreet resultaat. Als dat goed meevalt, voel je veel voldoening.»

Stijn: «Daar ga ik mee akkoord. Naar de eerste week wordt heel hard toe gewerkt. Uiteindelijk is het zover en moet je voor de eerste keer je taken in het praesidium uitvoeren voor het grote publiek. Voor mij was de eerste grote test er al voor het academiejaar op het schachtenweekend, maar de eerste week is toch nog anders.»

Caroline: «Dit jaar hebben wij voor het eerst ook een schachtenweekend georganiseerd om de schachten meer te betrekken bij de kringwerking, maar moesten het afblazen wegens te lage opkomst. Misschien lukt het

grote winst zouden hebben op onze dubbelTD. We hadden meer winst dan verwacht, dus een kort broske staat mij nog te wachten.»

«Ik neem ook even een nieuwe vraag. *Wat is het ideale avondje uit?*»

Caroline: «Momenteel denk en leef ik voor Eoos, dus daar zou ik wel eens een avondje van af willen zijn. Nu niet verkeerd denken, tijdens de blok en de examens mis ik het wel enorm hoor! Ik ben steeds blij als het tweede semester terug begint.»

Stijn: «Het leukste vind ik bijvoorbeeld een halftimeavond of een feestje van eerste bach. In ieder geval iets waarbij ik zelf niet moet werken of organiseren, maar gewoon eens in de Capsule kan zitten en de anderen voor mij zie werken. Daar kan ik echt van genieten. Omdat wij elke dag de Capsule openhouden zijn er ook avonden dat er weinig volk zit en je uiterst gezellige avonden kan meemaken.»

Caroline: «Wij hebben slechts twee tapavonden in fakbar Letteren: zondag en donderdag. Op donderdag is het altijd een thema-feestje waar veel werk in kruipt. Op zondag is dat niet het geval en dan kan je al eens *zwanzen* met anderen en babbelen over gewone dingen in plaats van altijd zaken voor de kring te moeten regelen.»

"Waarom staan er altijd blote vrouwen op de posters van Farma?"

Stijn: «Een leuk avondje betekent voor mij ook: eens vroeg in mijn bed kruipen. Want uiteindelijk hebben wij nog vrij veel les en verplichte practica.»

Caroline: «Onze lessen zijn dan wel een stuk minder talrijk dan die van jullie, maar wij moeten wel zaken voorbereiden, woordjes leren, vertalen en dergelijke. Het voordeel is wel dat je het zelf kan plannen.»

«Zullen we een nieuwe vraag trekken? *Wat zijn de vooroordelen over elkaars kring?*»

«Als er iemand een poster van Farma ziet hangen is het van "Hopla, weer een *blote vrouwenfuij*". En dan vragen we ons af hoe dat kan zijn, want het zijn toch vooral meisjes die daar studeren? Maar nu weet ik wel beter!»

Stijn: «Ik heb eigenlijk niet veel vooroordelen over Eoos, maar wel over fakbar Letteren. Hoe zijn jullie aan de bijnaam 'fakbar sletteren' gekomen? Dat is toch wel vrij bekend in Leuven. Als jullie dan toch zo denken over onze blote vrouwen!»

Caroline: (lacht) «Gewoon vanzelf denk ik. Eens het bij ons een beetje laat wordt, hoewel ik denk dat dat in vele fakbars zo is, schieten er altijd meer mannen dan vrouwen over. Dan zijn er soms vrouwen die het rijtje afgaan met de vraag: "Hey, wil jij met mij muilen?" Muilen is daarvoor blijkbaar het nieuwe woord. Wilt de ene niet, dan gaan ze naar de andere.»

«Ik zal maar snel een nieuwe vraag trekken: *Wat zou je aan de werking van je eigen kring verbeteren?*»

Stijn: «Op zich niet veel, maar ik zou toch graag wat professioneler werken zoals sommige andere kringen. Langs de andere kant heeft dat non-professionalisme nog wel iets écht studentikoos en charmant.»

Caroline: «Op dat vlak zijn we dit jaar met heel Letteren net een vzw geworden. Dat gaat ons vooruit helpen. Ik zou binnen onze kring meer dingen willen organiseren. Ik denk dat we wat cultuur betreft bijvoorbeeld, er veel meer uit kunnen halen dan we nu doen. We moeten in de stijl van onze lftar, de maaltijd bij de Moslims in de Ramadan na zonsondergang, die erg succesvol was, verdergaan.»

(foto Bram Vanoirbeek)

mannen van andere richtingen staan die teleurgesteld kijken omdat ze niemand aan de haak geslagen hebben. Zij beginnen dan veel te drinken en dat is dan weer goed voor ons! Het is vooral een traditie omdat het nu eenmaal werkt. De foto op de posters wordt trouwens altijd gekozen door een meisje.»

Caroline: «Ah, zo zit dat bij jullie! Wij moeten dringend ook eens zo'n strategie uitdenken. Tijd voor een volgende vraag? *Stel je hebt een miljoen euro, wat gaan jij en je blind date ermee doen?*»

Stijn: «Zuid-Amerika?»

Caroline: «Het Midden-Oosten misschien?»

Stijn: «We maken er meteen een wereldreis van en sturen kaartjes, véél kaartjes. Elke kring krijgt er eentje.»

Caroline: «Kunnen we er niets met Eoos en Farma samen mee doen?»

Stijn: «Een feestje in het Midden-Oosten? Dat zou memorabel zijn! *Wat is voorlopig jouw fijnste herinnering in je praesidiumjaar?*»

Caroline: «Tot nu toe was ik het meest tevreden na de eerste week van het academiejaar.

volgend jaar beter als we het een paar weken later in het jaar organiseren. Ik weet nog dat ik het in mijn eerste jaar niet leuk vond dat ik niemand kende. Dat is wel typisch voor onze richting: je kent niet meteen iemand die pakweg sinologie gaat studeren.»

BROSKE

Stijn: «Een nieuwe vraag dan maar: *Wat is je grootste angst?*»

Caroline: (stilte) «Het is een huizengroot cliché, maar mijn grootste angsten omvatten zaken als ziekte en dood. Mijzelf noch vrienden wens ik het toe.»

Stijn: «Dat is niet echt mijn grootste angst, maar ik heb bijvoorbeeld wel schrik om op te staan, ergens naar toe te gaan en vergeten kleren aan te doen (lacht). Het klinkt stom, maar het moet je maar eens overkomen! En ook dat mijn haar eraf moet. Met Maarten van Apolloon ben ik de weddenschap aangegaan ons haar af te scheren als we een

Een beestig museum

Filmfirmament

Eastern Promises

"Today," zo zegt een oude man halverwege *Eastern Promises*, "I broke my rules and I drank vodka." Zou het een bekentenis van de regisseur en een niet onaanzienlijk deel van de cast zijn? Want hoewel hij door critici overwegend positief onthaald werd, bleek de nieuwste van David Cronenberg een snertfilm te zijn. En dan drukken we ons nog zacht uit.

Jelle Dehaen

In een Londens ziekenhuis wordt een hoogzwanger meisje naar de spoeddienst gebracht. Hoewel men haar kind kan redden, sterft de jonge vrouw. Dokter Anna Khitrova (Naomi Watts) tracht te achterhalen wie dit mysterieuze meisje was en of ze familie heeft die voor de baby kan zorgen. Het enige dat er van de vrouw rest, is een in het Russisch geschreven dagboek en het adres van een restaurant. Op haar zoektocht kruist Anna's pad dat van Nikolai Luzhn (Viggo Mortensen), een mysterieuze chauffeur in dienst van de Russische maffia. Deze Russen blijken echter behoorlijk snode sujetten te zijn — wat natuurlijk kan verklaren waarom zij bij de maffia horen en niet bij een lokale zangvereniging — die het gemunt hebben op de baby.

Wij zijn absoluut niet afkerig van een stereotype op tijd en stond. Geef ons een verwijfde *jeanet* en wij beginnen te grinniken, maar zulke erbarmelijke Russen als in *Eastern Promises* hebben wij niet meer gezien sinds *Rambo III*. Een blinkende leren jekker, een verdachte blik in de ogen, de fles wodka obligatoir aan de lippen en een accent dat enkel door slechte komieken gebruikt wordt. Ziedaar hoe David Cronenberg zijn Russen gestalte geeft. Een film staat of valt met geloofwaardigheid.

Geloofwaardigheid is echter geen realisme en omgekeerd. Nu kan het best zijn dat malafide Russen zich in werkelijkheid zo gedragen maar het kwam niet geloofwaardig over. De film bracht geen overtuigend neergezette personages in beeld, je kon niet negeren dat het acteurs waren. Het is ook pijnlijk om zien hoe Viggo Mortensen, door ons nog aanbeden ten tijde van *Lord of The Rings*, door de film zwalpt. Een held van zijn sokkel zien donderen, is nooit aangenaam. Vooral niet als hij in een hoopje drek terecht komt.

DIEPZINNIG

Er zit welgeteld één sterke scène in deze hele film. Hoewel wij tot nader order nog steeds overtuigd de heteroseksuelen zijn, was de bloederige saunascène waarin een naakte Vigo Mortensen het aan de stok kreeg met enkele ongere types adembenemend. Zolang de film zich beperkt tot het thrillergenre, blijft de schade dan ook binnen de perken. Maar van zodra alle pretentieuze registers opengetrokken worden, is het hek van de dam. Nu hebben we niets tegen diepzinnigheid — je zou onze gedichten uit de puberteit eens moeten lezen — maar moest die irritante, quasi-melancholische *voice-over* nu echt? Of die acteurs die toch oh zo getormenteerd in het ijle staren?

Een speciale vermelding is er nog voor de soundtrack. Alsof er kwaad opzet mee gemeoid is, zwellen de zwaarwichtige violen op de meest ongepaste momenten aan. De droefgeestige muziek wordt in deze film dan ook gebruikt om het gebrek aan enige emotionele diepgang te maskeren. Nu is dat niet eens zo erg want wij kunnen een goed gemaakte hersenloze *blockbuster* absoluut smaken. Maar wanneer een film pretenties heeft, moeten die waargemaakt worden en dat doet *Eastern Promises* absoluut niet. Eigenlijk doet *Eastern Promises* heel erg weinig. Tenzij ons vervelen.

Steekkaart

Regie: David Cronenberg

Cast: Viggo Mortensen, Naomi Watts, Vincent Cassel, Armin Mueller-Stahl

Duur: 100 min.

Release: Nu in de zalen

Kort: Gemene Russen en een goede dokter.

studio
L E U V E N

De gebouwen van de K.U.Leuven herbergen massa's verborgen pareltjes en ongeziene meesterwerken. Tweewekelijks schotelen we jullie hiervan een staaltje voor. Deze week arriveerden we bij het Zoölogisch Instituut.

Ruben Bruynooghe

Nog voor we goed en wel beseffen dat we al in het museum zijn aangekomen, worden we bestookt met verontschuldigingen omdat er op dat ogenblik zo weinig te zien is. Wijzelf zijn daar niet helemaal van overtuigd, maar we moeten toch al snel vaststellen dat meer dan de helft van de kijkkasten leeg zijn. Maria Van der Eeken, secretaresse van de afdeling dierenfysiologie en neurobiologie — en daar bovenop nog eens gebouwver-antwoordelijke — geeft ons een verklaring. "Er zijn al een hele tijd renovatiewerken bezig, het hele museum wordt heringericht. Over zes maanden zou het geheel klaar moeten zijn. Oorspronkelijk was het zelfs de bedoeling het museum klaar te hebben voor 1 december." Haar woorden waren nog niet tot ons door-gedrongen of enkele sympathieke mede-werkers van de K.U.Leuven begonnen met vrolijke vlijt enkele lege kasten te verslepen.

MONSTERS

Wanneer we onze blik wat laten rondwalen, komen we al snel oog in oog te staan met een gigantisch skelet dat aan het plafond hangt. Na de nogal voor de hand liggende vraag "enmeuh, wat is dat?", blijkt dat het stel botten vroeger toebehoorde aan een Groenlandse walvis, 'beter' gekend onder zijn wetenschappelijke naam *Balaena mysticetus*. Het beest blijkt ook na zijn dood wat avontuurtes beleefd te hebben. Het kolossale ding werd in 1880 door professor J.P. Van Beneden — beroemd bioloog en curator van het museum — toege-

voegd aan de collectie en hoewel andere geraamten tijdens de Tweede Wereldoorlog tot stof gereduceerd werden heeft onze Groenlandse vriend alles gelukkig perfect doorstaan.

Zeewezens blijken een specialiteit te zijn van het museum, want als we vragen waar er nog zo'n topstukken staan worden we verwezen naar een gigantische vis, zo eentje die je niet graag op barbecuefeestjes zou willen aantreffen. De *Coelacanth* (*Lamprologus*), want zo heet het intrigerende wezen, staart ons met een vrij apathische blik aan, niet dat we meer hadden

zucht Maria Van der Eeken zich omdat de collectie vroeger veel groter was.

Bij de splitsing van Leuven in 1970 werd namelijk de hele collectie in tweeën gesplitst. Alle proffen en assistenten moesten de stukken een willekeurig nummer geven, vervolgens werden de even nummers naar Wallonië getransporteerd "of het waren de oneven nummers, dat weet ik niet meer". Een tweede reden waarom de collectie heel sporadisch wat kleiner wordt, is diefstal. "Ik weet niet wie hier iets wil stelen. Ikzelf zou de cyclus van de embryonale ontwikkeling helemaal niet op

(foto Joke Druyts)

verwacht van een opgezette vissenkop. Een terecht pronkstuk vermits zijn niet taxidermeerde soortgenoten al meer dan 400 miljoen jaar onze zeeën bevolken.

Wat verder in het museum vinden we nog wat opgezette beesten, waaronder een kiwi, een emoe en een kasuaris, alledrie vogelsoorten. Hoewel we de hele collectie bij elkaar best indrukwekkend vinden, ver-

mijn schouw willen hebben staan." Wijzelf staren nog eventjes naar de olifantenschedel, maar besluiten al gauw dat die niet in onze rugzak past.

LENIN, HITLER EN HIROHITO SAMEN OP HET PODIUM

In de coulissen van de macht

Het prestigieuze Antwerpse theatergezelschap **Toneelhuis** komt woensdag naar Leuven met het tweede deel van Guy Cassiers' **'Triptiek van de macht'**. Oftewel: de macht van de Bühne. *Wolfskers*.

Simon Horsten

Mefisto for ever, het eerste deel van de machtstrilogie, gooide vorig seizoen hoge ogen. De tekst vloeide grotendeels uit de pen van Tom Lanoye. De mise-en-scène lag in handen van Guy Cassiers, een regisseur wiens tweede natuur het is om nieuw-erwetse technologieën en ingewikkelde projecties naar de schouwburg te brengen. Vaak met succes, in het geval van *Mefisto for ever* zelfs met overdonderend wel-slagen. Het enige nadeel aan zulks een krachtige opener van een triptiek is dat van de volgende stukken minstens dezelfde kwaliteit wordt verwacht. Wie zich woensdag naar 30CC rept, kan echter gerust zijn: Cassiers en zijn ploeg maakten een erg verschillend maar minstens even boeiend stuk met *Wolfskers*.

SIGAAR

'Triptiek van de macht' zou ook de titel kunnen zijn van deze *Wolfskers*: het podium is in drie speelruimtes verdeeld die in de loop van de avond almaar meer in el-

kaar overlopen. Onder drie spots bevindt zich telkens een machthebber: Hitler, Lenin en Hirohito. Ze staan op het hoogtepunt van hun macht, maar zingen overtuigd hun zwanenzang — al hebben ze dat niet altijd door.

De drie heren, genuanceerd tot leven gebracht door acteurs van stand (Jos Verbist, Vic De Wachter en een majestueuze Johan Leysen) zijn de spil waarrond telkens een entourage zwermt die het de staatshoofden slechts naar hun zin wil maken. Bij Hitler gebeurt dat door opgefokt vrolijk te zijn en hem zo min mogelijk tegen te spreken. De dementerende Lenin, gespeeld door een — afgaande op zijn tekstvastheid — bij wijlen eveneens dementerende Vic De Wachter, heeft meer nood aan geruststellende berichten, aan bijstand van zijn vrouw (die trouwens wordt vertolkt door de échte eega van De Wachter, Gilda De Bal).

Keizer Hirohito, de meest tragische figuur van de drie, beschikt over intelligente maar slaafse dienaars, slaafs vanwege de godenstatus van de Japanse keizer. Johan Leysen maakt van Hirohito een superbe personage, een mens die van zijn goddelijke troon afdaald met alle gratie, schran-derheid en onhandigheid die hem past of maar niet wil passen. Aandoenlijk is zijn onderhoud met de Amerikaanse generaal MacArthur, die hem een schijn-keizerschap wil laten behouden om de stabiliteit

in het land te garanderen — alle oorlogsmisdaden van Hirohito ten spijt. In dat historische gesprek biedt MacArthur de keizer een sigaar aan, die hij in een magisch moment aan zijn eigen sigaar doet branden.

De drie protagonisten blijven elk in hun eigen wereld, al brengt Cassiers hen in enkele adembenemende scènes wel tezamen in hun tragiek. De entourage wordt gespeeld door dezelfde acteurs die, al naargelang van hun gesprekspartner, overschakelen op een ander personage. Zo is Gilda De Bal ook *Frau Goebbels*.

Voor een historische weergave van de laatste machtsdagen van de drie senioren hoef je niet naar de schouwburg te komen. Wie echter verder wil kijken dan de façade van de macht, wie méér wil weten over machtsmechanismen en de ondergang van de zelfverzekerdheid, zit als gebeiteld bij *Wolfskers*. Wreedheden als die van Hitler en trawanten mogen niet enkel onthouden worden als beestachtige daden: we moeten integendeel de zwakte en kleinmenselijkheid van dictators, hun bijzondere fascinaties ook, in gedachten houden om iets te kunnen leren. Daarin slaagt Cassiers met brio.

Wolfskers, woensdag 5 december in 30CC.

Meer info en tickets: www.30cc.be

WOUTER DEPREZ GIJZELT LEUVEN MET *EELT*

“Ik draag enkel damesondergoed”

Na het succes van *War* in 2005 laat humor-mastermind Wouter Deprez met *Eelt* een nieuwe voorstelling los op de wereld. De voormalige slimste mens ter wereld laat zich de aandacht welgevalen, maar een ego ter grootte van een reuzenloempia heeft hij niet.

Elke Desanghere

Veto: Waarover gaat *Eelt*?

Wouter Deprez: «Heel precies weet ik dat niet. Het is het verhaal van mijn 'podiumvader'. Hij is weggevloden van huis om een nieuw *wijf* te gaan zoeken, omdat hij het beu is en voor de eerste keer in zijn leven de moed heeft om afscheid te nemen van alles. Gaandeweg wordt duidelijk dat de situatie ingewikkelder is. Maar er zitten niet veel gebeurtenissen in. Het gaat vooral om wat hij denkt en wie hij de schuld geeft. Eigenlijk komt het neer op het emotionele leven van een 72-jarige wegloper.»

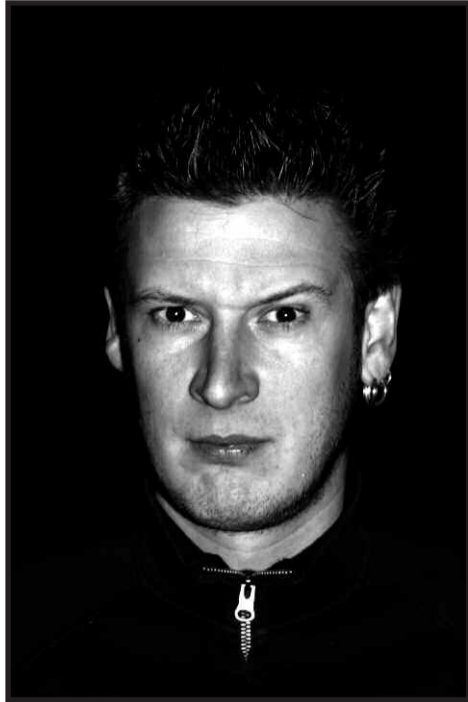
KWETSBAAR

Veto: Wat is het grootste verschil met *War*?

Deprez: «Ik denk dat *War* meer startte vanuit de pure performer met een paar pogingen om een soort innerlijk leven te creëren en dat is nu veel minder. Frans geniet wel van de belangstelling, maar er zit meestal een emotionele laag onder wat hij zegt. Er zitten dingen in die ik zelf ken en voel en dat maakt het spannender en ook kwetsbaarder. Want het is niet continu grappig en het heeft ook niet die pretentie. En ander verschil is dat er vanuit de zaal veel minder moet komen. Bij *War* daarentegen stortte het in als er geen grappige respons was.»

Veto: Hoe moeilijk is het om in te spelen op het publiek?

Deprez: «Als het volledig *out of the blue* komt is het moeilijk omdat je niet weet waar het naartoe gaat. Bij een heel open vraag ga je echt regelmatig andere antwoorden krijgen. Maar op sommige krijg je elke avond het-

(foto Bram Vanoirbeek)

zelfde of je bent slecht gezind en dan komt er iets uit dat je niet gedacht had. Uiteindelijk is het van avond tot avond heel verschillend.»

Veto: Beschouwt u dit als essentieel voor goede comedy?

Deprez: «Ik heb geen definitie van comedy, laat staan een goede. Het referentiekader blijft door de jaren verschuiven. Mensen die voor een groot publiek ter plekke iets bedenken dat werkt, daar heb ik veel respect voor. Zo heb ik ooit van achter in de zaal een antwoord geroepen op een vraag die een comedian stelde en waarvan ik dacht dat hij er niets mee zou kunnen doen. En hij kwam met een antwoord dat honderdduizend keer grappiger was dan wat ik had gezegd.»

ENQUÊTES

Veto: Ziet u humor als een deel van uw persoonlijkheid?

Deprez: «Ik denk dat het een onderdeel is van ieders persoonlijkheid. Het hangt er van af in hoeverre je het naar voor wilt laten komen. Er zijn situaties waar ik volledig humorloos op reageer en achteraf zie ik dat ik mezelf te kaken heb gezet. Tegenwoordig probeer ik het anders aan te pakken. Als ze bellen voor telefonische enquêtes probeer ik er iets aangenaams van te maken. Zo werd ik gebeld met de vraag: 'Koopt u wel eens herenondergoed?', waarop ik antwoordde: 'U raakt net een vreemd punt want ik draag enkel damesondergoed.' Daar is een fantastisch gesprek uit voortgevloeid.»

Veto: Heeft u vaak slechte ideeën?

Deprez: «Dat gebeurt heel vaak. En het ergste is dat je op het moment zelf niet door hebt dat het slechte ideeën zijn. Maar je hebt die vrijheid nodig, jezelf een dag gunnen om een goed idee te krijgen. Je moet je wel bewust zijn van het systeem. Wanneer je tien ideeën opschrijft ga je ze allemaal goed vinden, maar de dag erna kom je vaak tot de conclusie dat

ze zo goed als allemaal nergens op lijken. Ik publiceer dus nooit meteen maar laat het even rusten om dan te kijken wat ergens toe kan leiden.»

Veto: Hoe staat het met uw bekendheid?

Deprez: «Het is niet iets heel druks. Enkel iemand die je herkent en dan zijn hand opsteekt of komt babbelen. Na *De slimste mens* was er wel een soort tv-hype en dat is iets volledig anders. Het is veel wilder (*brult*) en iets waarvoor je op de loop wilt gaan. Wanneer het rustiger is duurt het veel langer voor het moment van herkenning komt of het blijft uit. Zo heb ik onlangs een leuk gesprek gehad met een ouder *madammeke* die haar hand opstak en vroeg: "vanwaar ken ik u?" En ik zei: "Ik weet het niet". We hebben een minuut of tien zitten zoeken en dan uiteindelijk hoofdschuddend afscheid genomen.»

Veto: Doet u eigenlijk graag interviews?

Deprez: «Ik vind veel interviews saai omdat er vaak dezelfde vragen gesteld worden. Als je beroepsjournalist bent zou je toch op voorhand moeten weten welke vragen al een miljard keer zijn gesteld. Want vragen als 'hoe is het allemaal begonnen' en 'was u al altijd de grappigste' zijn verschrikkelijk. Misschien zou ik op voorhand een aantal antwoorden moeten uittypen en dan bij een vraag het juiste papier op tafel gooien. Om te laten zien: 'u bent er echt niet in geslaagd om ook maar één vraag te stellen die ik nog nooit gehoord heb.'»

Voor meer info www.wouterdeprez.be

LIEFDE / ZIJN HANDEN DOOR JOSSE DE PAUW & JAN KUIJKEN IN STADSCHOUWBURG

“Dwang is geen vreemde voor de liefde”

Josse De Pauw en Jan Kuijken slaan opnieuw de handen in elkaar. Ditmaal smeren ze de stemmen voor *Liefde / zijn handen* en laten ze tekst en muziek onvermoeibaar in elkaar over vloeien. Het verhaal, gehuld in een sprookje, is doordrongen van liefde en vertelt hoe moeilijk het wel niet is erover te praten.

Ken Lambeets & Tatiana De Wée

Josse de Pauw: «We wilden een nieuw 'dramatisch concert' maken, Jan Kuijken en ik. In deze haastige en overgeorganiseerde tijden moet je dan natuurlijk een hele tijd op voorhand de titel voor dat stuk leveren. "Noem het 'Liefde'!" riep ik toen. Maar bij het schrijven en componeren rezen onmiddellijk vragen: wat kan je hier eigenlijk over zeggen?

“We worden zo boos als een kind wanneer we niet krijgen wat we willen”

En wat is dat nu, 'liefde'? Dat ik uiteindelijk bij een soort sprookje uitgekomen ben, verbaasde mij niet. De eerste verhalen over liefde leerde ik ongetwijfeld via sprookjesboeken kennen. Hierin wordt wel vaker het onbegrijpelijke van het leven breed uitgesmeerd. Goden, geesten, angsten, liefde en uitzonderlijke moed, dáárover gaan echte sprookjes. In onze tijd zijn ze echter, dankzij nonkel Walt Disney, overdreven gezocht.

Vroeger waren het juist kleine aanmoedigingen en afschrikkingen waarmee een gemeenschap zich op de juiste weg hield.»

«Voor het tweede deel van de titel liet ik mij inspireren door 'Handworst', een tekening van Thierry De Cordier (*Vlaamse kunstenaar, red.*). In die tekening zie je hoe twee onderarmen met handen aan de ellebogen met elkaar verbonden zijn. Die machteloze handen kwamen uiteindelijk ook in het stuk terecht: *Liefde / zijn handen.*»

BLIKSEM

Veto: Ligt er een pessimistische ondergrond aan de basis van het stuk?

De Pauw: «We stellen veel voorwaarden aan de liefde, terwijl ze enkel onvoorwaardelijk kan zijn. De geliefde moet voldoen aan wat wij ons daarbij voorstellen. We hebben een beeld van de liefde dat ingevuld moet worden. Maar zoiets gaat snel fout. Vaak denken we dat we geven, terwijl we nemen. De vrouw uit het stuk heeft een heel helder beeld van wat liefde voor haar moet zijn. Alleen heeft de werkelijkheid haar bij die verbeelding nooit in de weg gestaan. De man met de grote handen wordt door haar aanblik getroffen als door de bliksem. Ze moet en zal de zijne worden. Hij vraagt zich niet af wat zij wil. Hij wil haar verplichten hem lief te hebben.»

«Dwang is geen vreemde voor de liefde. Uiteindelijk doodt hij haar met diezelfde handen waarmee hij gedacht had zijn leven vorm te geven en geduldig te strelen wat hij liefhad. Hierin herken je de gretige samenleving waarin we leven, vol zelfgenoegzaamheid. We worden zo boos als een kind wan-

neer we niet krijgen wat we willen. Dat doet de liefde geen goed.»

GLIJMIDDEL

Veto: Wat mogen we ons voorstellen bij het concept 'dramatisch concert'?

De Pauw: «'Gedramatiseerd concert' zou correcter zijn, maar ik vind 'dramatisch concert' mooier in zijn dubbelheid. *Liefde / zijn handen* behoort tot een reeks voorstellingen die ik gemaakt heb met verschillende componisten (o.a. Peter Vermeersch, red.) en muzikanten, als deel van de voorstelling. Ze worden niet gebruikt om bepaalde emoties te sturen of als glijmiddel bij bepaalde scènes, maar vertellen mee het verhaal. De muziek is net als de tekst en het scènebeeld, een wezenlijk onderdeel van deze voorstellingen. In die zin kan elke opvoering worden gezien als een muziekconcert dat een verhaal vertelt, een 'dramatisch concert'.»

Veto: Vloeide, tijdens de voorbereiding van het stuk, de muziek uit de tekst voort of andersom?

De Pauw: «Het loopt steeds weer anders. Er is geen bepaald systeem en ik verwacht niet dat er ooit één zal zijn. De mensen waarmee ik samenwerk zijn erg belangrijk voor mij. Doorgaans was de zin om samen te werken al langer aanwezig. Dat wordt dan regelmatig gezegd, zo na twaalven in een of ander café: we moeten de handen eens in elkaar slaan. Op een dag gebeurt zoiets ook. Ik vind dat mooi. Soms zijn er flarden tekst of muziek. Soms ontstaan ze echt samen. In dit geval had Jan al wat schetsen en een paar liederen. In de zomer zaten we samen en ontsproot spontaan de structuur van alles. Vervolgens hebben we tien dagen met alle muzikanten en zangers

gewerkt en twee weken gecomponeerd en geschreven. Het was de juiste manier van werken voor deze productie. Maar het wijst zichzelf telkens weer uit. Goed kijken en luisteren naar de mensen waarmee je werkt is altijd belangrijk.»

BRUTALITEIT

Veto: U noemde Charles Bukowski in andere interviews een rechtstreekse invloed van dit stuk.

De Pauw: «Bukowski was de eerste schrijver die op mijn weg kwam en bovendien met enige brutaliteit over liefde sprak. Ik was achttien en tot dan was de liefde voor mij nogal gevleugeld omschreven. Hij duwde me met mijn neus in mijn eigen excrementen, zoals men dat met jonge katten doet. Dat was brutaal, maar evengoed weldadig. Wat later kwam Dominique Deruddere mij vragen of ik in *Crazy Love* wou spelen, een film gebaseerd op geschriften van Charles Bukowski. De dichter wou de film zelfs een titel van één van zijn gedichtenbundels schenken: *Love is a dog from hell*. Maar de producenten vonden die titel jammer genoeg niet geschikt voor de verkoop.»

'*Liefde / zijn handen*' speelt op 6 december in de stadsschouwburg in Leuven. Voor meer info surf naar www.30cc.be

My Blueberry Nights

My Blueberry Nights, de eerste Engelstalige film van de gelauwerde Chinese regisseur Wong Kar Wai, opende dit jaar het zestigste filmfestival van Cannes. De film houdt het midden tussen een road-movie en een liefdesverhaal.

Maaïke Blok

In *My Blueberry Nights* omsluit het verhaal van Elizabeth (Norah Jones) twee kleinere verhalen. We volgen Elizabeth als ze verscheurd door liefdesverdriet het eetcafé blijft frequenteren waar ze met haar ex regelmatig kwam en steun zoekt bij eigenaar Jeremy (Jude Law). Hij vertelt over mensen die hun sleutels achterlaten en geeft haar grote stukken bosbessentaart. Zij vertrekt uiteindelijk met de bus naar verre steden in de hoop haar grote liefde te vergeten en zichzelf te vinden. Als onopvallende serveerster observeert ze klanten in bars en casino's. Door kennis te maken met een aantal trieste figuren zoals de alcoholicus Arnie (David Strathairn) — wiens vrouw weggevoerd is — en de gokverslaafde Leslie (Natalie Portman) leert ze haar eigen problemen relativeren.

NEONVERLICHTING

Cinematografisch is het allemaal dik in orde. Contrasterende of in elkaar overlopende kleuren vloeien over het scherm. Er zijn trage shots van verlichte metro's en diepbloauwe wolkenluchten over oranje bergen, van verlaten straten en van lichtbeige vanilleijs dat smelt over te rode bosbessen. Gecombineerd met de jazzy soundtrack — waar Norah Jones ook aan meewerkte — creëert dit een onwerkelijke sfeer. De verschillende episodes zijn op locatie gefilmd in New York, Memphis, Los Angeles, en Las Vegas, Nevada, maar veel *couleur locale* krijgen we niet mee — nachtcafé's en neonverlichting zien er overal hetzelfde uit.

Het verhaal volgt de weg die Elizabeth aflegt — letterlijk en figuurlijk. Dit element knoopt de episodes aan elkaar — of zou dat moeten doen, want Norah Jones is niet altijd even overtuigend als het naïeve, timide muurbloempje dat de gebeurtenissen met grote ogen gadeslaat. De andere verhalen hebben wisselend succes; door de gebogen gestalte wordt de wanhoop in Arnie's verhaal voelbaar. Woorden zijn overbodig. De stijlbreuk wanneer Leslie aan het woord komt — de zon schijnt en Leslie babbelt erop los — zorgt ervoor dat dit deel niet goed in de film past en Elizabeth kan dit in haar rol als samenbindende factor niet verhelpen. Het aangenaam trage tempo gaat plots storen, de film zwalkt en de kijker krijgt de indruk dat Wong Kar Wai ook een beetje op dool is. Als stijl en atmosfeer constant waren gehouden, was de film meer één geheel geworden.

Al met al is *My Blueberry Nights* niet de grootste prestatie van Wong Kar Wai, maar wel een aangename kijkervaring — vooral als je bereid bent je over te geven aan de algehele atmosfeer die de film wasemt. Als kijker word je ondergedompeld in een bitterzoet universum van verzadigde kleuren en *unrequited love*. Je ontwaakt knipperend tegen het zaallicht wanneer het voorbij is, maar de aangename roes blijft nog de ganse avond hangen. Het opwekken van die roes, daar is Wong Kar Wai een meester in. Dan doet het er niet meer toe dat de subtiele evocaties van emoties die zijn Chinese werk kenmerken vergroft zijn tot Amerikaans formaat en het verhaal een beetje rammelt.

Steekkaart

Regie: Wong Kar Wai

Cast: Norah Jones, Jude Law, David Strathairn, Rachel Weisz, Natalie Portman

Duur: 111 minuten

Release: 5 december 2007

Kort: Intense kleuren in een redelijk goede film

studio
L E U V E N

GOEDELE WACHTERS INTERVIEWT MUSTAFA KÖR TIJDENS LITERAIRE AVOND

“Ik ben de troetelallochtoon bij uitstek!”

Het gaat schrijver Mustafa Kör voor de wind. Zijn debuut 'De Lammeren' is al aan zijn derde druk toe en vanaf januari mag Kör zich de nieuwe stadsdichter van Genk noemen. Woensdag komt hij naar Leuven voor een interview met VRT-nieuwsanker Goedele Wachters.

Tine Deckers

Veto: *U bent het levende bewijs dat je niet gestudeerd hoeft te hebben om een straffe roman te schrijven. Welke boeken hebt u als autodidact zoal gelezen?*

Mustafa Kör: «Het is heel raar, maar ik ben eigenlijk pas literaire boeken beginnen lezen nadat ik al schreef. Plots ben ik dan als een gek boeken beginnen te doorworstelen. Ik heb er de afgelopen drie jaar misschien wel duizend gelezen, maar op het moment dat ik begon, had ik dus geen voorbeeld. Eigenlijk vind ik dat wel een pluspunt, omdat ik daardoor origineel ben kunnen blijven. Het klinkt wellicht pathetisch, maar het boek komt recht uit mijn hart.»

Veto: *Uw roman 'De Lammeren' is gedeeltelijk autobiografisch. Het gaat over een jonge Limbur-*

ger die vol weemoed terugdenkt aan zijn geboortedorp in Turkije. Uzelf woont echter al sinds uw derde in België. Hebt u dan ook nog zoveel heimwee naar Turkije?

Kör: «Ikzelf niet, maar ik weet dat veel mensen dat gevoel hebben. Het is het gevoel van tussen schip en wal te vallen en nergens echt thuis te horen. Het hoofdpersonage van het boek verlangt vol weemoed naar vroeger, zeker na de zelfmoord van zijn broer. Het is natuurlijk verloren energie om te verlangen naar een tijd die er niet meer is, maar vertel dat maar eens aan een jongeman die net zijn broer kwijt is. Zelf heb ik dat niet. Ik heb geen sedentair bestaan nodig om gelukkig te zijn. Ik zeg altijd: "Je bent niet gelukkig waar je geboren wordt, maar waar je gevoed wordt." De wereld is echt een dorp geworden vandaag de dag. Je moet je dan ook aanpassen aan de plek waar je terechtkomt en ervoor zorgen dat je de taal goed onder de knie krijgt, zodat je niet gefrustreerd raakt.»

OMARM

Veto: *Auteurs met een andere dan Belgische afkomst worden vaak in een hokje gedruud met 'exotische' of 'allochtone' literatuur. Wat vindt u daar van?*

Kör: «Ik heb — in alle bescheidenheid — wel een heel kleurrijk en exotisch boek geschreven, maar is dat niet net een meerwaarde voor de grijze, nuchtere Vlaamse letteren? Al decennialang is men op zoek naar de eerste allochtoon die de Nederlandse letteren nieuw bloed en kleur kan geven. *Well, here I am!* Omarm mij! Ik ben de troetelallochtoon bij uitstek, je kan mij niet dood genoeg knuffelen (*lacht*)! Ik wil maar zeggen, als het dat is waar je naar verlangt, ga dan niet achteraf zeuren dat mijn boek exotisch en anders is. Lees het en je zult merken dat het over een gewone Limburgse jongen gaat, die zijn eigen wederwaardigheden heeft en die toevalig uit een land komt dat Turkije heet.»

Veto: *Vanaf januari bent u de nieuwe stadsdichter van Genk. Hebt u al een gedicht klaarliggen?*

Kör: «Ik heb al een gedicht geschreven en — laat ik jullie de primeur geven — dat zal *Genkerliefde* heten. Het zal een prachtig gedicht worden, al zeg ik het zelf. Die pretentie heb ik wel (*lacht*).»

Meer informatie over de literaire avond vind je op www.curieus.be.

RUMBLE JUNGLE ORCHESTRA IN HET DEPOT

De jongste bigband van Vlaanderen

Bij blazers denkt u misschien aan de fanfare die samen met de bevallige majorettes het beste van zichzelf geeft op het jaarlijkse dorpsfeest. Maar het kan ook anders. Zaterdag veroverde een bende jonge honden het Depot in de stijl van El Tattoo Del Tigre. Hun opzweepende ritmes en funky groove laten er geen twijfel over bestaan: de allerjongste bigband van Vlaanderen is ready to rumble!

Nathalie Hoes

De première is een wervelende show. De tien jongeren van het Rumble Jungle Orchestra (RJO) hebben hier een half jaar naar toe geleefd. Onder de begeleiding van professionele jazzmuzikanten Tom Van Acker (bas) en Carlo Nardoza (trompet) kwamen een vijftal songs tot stand. Door improvisatie werd de muziek in samenspraak met de jongeren geschreven. Het resultaat is een korte, maar gevarieerde set. Mysterieuze tonen lokken het publiek naar het podium, waar een feestelijke dame de band voorstelt. In de zaal stijgt de temperatuur en wordt er wild geschakel.

FANCLUB

Het enthousiasme van de band werkt aanstekelijk. Sommige leden hebben een persoonlijke fanclub bij, die helemaal uitzinnig wordt bij een solo van hun idool. Ook baardige bandleider Nardoza schudt enkele adembenemende trompetsolo's uit zijn mouw. Hij is relatief bekend in de jazzwereld en speelt hier zij aan zij met jonge snaken tussen 16 en 23 jaar. "Het oorspronkelijke idee was om iets te doen rond Fela Kuti (*experimentele Nigeriaanse afrobeat-muzikant, red.*), maar dat bleek nogal moeilijk. En als je het niet goed kan nadoen, blijf je er beter af. Zo zijn we uiteindelijk bij deze bigband terecht gekomen", legt Nardoza uit. "Het idee kwam van Artforum, het songschrijven na-

men wij (*Nardoza en Van Acker*) voor onze rekening en de vormgeving gebeurde met de hele groep."

Dat het een niet alledaags genre is, beaamt Anneke Verheyen (trombone). "Ik speel klassieke muziek, dus dit was heel anders. Ik heb veel bijgeleerd". De meeste bandleden zijn immers geen professionele muzikanten. Dit compenseren ze ruimschoots met zichtbaar spelplezier en talent. Je zou bijna mee op het podium willen springen omdat het er zo leuk uitziet; een groepje beste vrienden.

tieverantwoordelijke Lisa Raes. RJO is niet het enige ambitieuze project van Artforum. "In februari gaat *Go_Tell* in première, een productie met 11 zangeressen die gospel herinterpreteren. Het wordt heel experimenteel door de live electronica".

GÉÉN KOOR

De artistieke leiding is voor Andrew Claes (sax bij Stijn) en zanger Gregory Fraetour (Dez Mona). "We zijn géén koor", verze-

(foto Lisa Develtere)

"Zo ver zou ik niet gaan", lacht bassist Tom Van Acker. Voorlopig kent dit succesverhaal een open einde. "Of we nog zullen optreden, hangt af van de interesse van boekingsagenten", aldus Nardoza.

Vanwaar het idee van een bigband? "Artforum kiest bewust om met niet alledaagse genres te werken", zegt communica-

kert Elien Gillaerts, een van de *Go_Tell* zangeressen, ons. "Het zal een dansbare combinatie van *heavy electronica* en zangsolo's zijn". Artforum is niet bang om risico's te nemen. "We gaan liever op onze bek dan dat we een brave voorstelling geven. Verwacht dus maar geen *Scala II*", waarschuwt Lisa Raes.

AD FUNDUM

Elke werkdag
tips en info
voor de
student

(advertentie)

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent * 107.1 Oud-Heverlee

Kort Cultuur

Elisabethiade Leuven

Na de Koning Elisabethwedstrijd in '97, werd de vereniging *Elisabethiade Leuven* opgericht. Deze heeft tot doel de verschillende laureatenconcerten te centraliseren.

Vorige week was onze eigen Liebrecht Vanbeckevoort aan de beurt met het Brussels Royal Conservatory Symphony Orchestra onder leiding van Ronald Zollman. Onder goedkeurend oog van koning Fabiola brachten ze samen een prachtige vertolking van het tweede pianoconcerto van Rachmaninov, waarin Liebrecht toonde dat zijn plaats in de finale twee jaar geleden niet onterecht was.

Het symfonisch orkest van het koninklijk conservatorium te Brussel onderstreepte die avond andermaal haar kwaliteit in de sublieme symfonie van de Belgische componist César Franck.

DESDA, wadesda?

DESDA, een ingenieus letterwoord voor 'dan en slechts dan als' en tevens een literaire avond, vindt voor de tweede keer plaats op zondag 9 december. Om 20u. zullen dichters en performers klaar staan in café de Libertad om een optreden ten beste te geven. Op het programma staan Thomas Bellinck, Head Full of flames, Het Betoog, Miss Josie, Philip Meersman en Thomas Decreus.

DESDA is in de wiskunde en in de logica een uitdrukking om de equivalentie van twee uitspraken aan te geven. In Leuven is het de opvolger van 'De Avonden' waar poëzie en bier al eerder een goede combinatie bleek.

Meer info op www.metanderezinnen.com

Concertzaal in Kessel-Lo

CIP, de projectontwikkelaar van de Kop van Kessel-Lo, overweegt een concertzaal onder te brengen in het stadsvernieuwingsproject. Die zou zich achter het station gaan bevinden en ook gebruikt kunnen worden als congresruimte. Oorspronkelijk was een bioscoop gepland. Het nieuwe voorstel komt van Geert Robberechts, voorzitter van de Leuvense

"Sluiers"

een vervolgverhaal door Pieter Fannes

...wordt vervolgd

cultuurkoepel. Hij beweert dat Leuven al langer nood heeft aan een goede concertzaal voor grotere muziek- en theaterproducties.

Wie dat moet bekostigen, is nog niet duidelijk. Wat Het Depot ervan denkt, ook niet.

Music For Leuven

Wie niet naar de radio luistert, nooit televisie kijkt, contactgestoord is en geen enkele krant leest, behalve *Veto*, weet bij deze dat Music For Life ook dit jaar een gooi doet naar uw zakgeld — en wederom in Leuven. Het concept is ongewijzigd: drie dj's drinken zes dagen lang vieze groentesapjes in een Glazen Huis, van waaruit ze zonder ophouden verzoekplaten van de luisteraars spelen. Dit om geld in te zamelen voor het

goede doel. Van 19 tot 24 september kan je het allemaal horen op Studio Brussel, of je kan zelf een kijkje gaan nemen op het Martelarenplein.

De drie helden zijn Peter Van de Veire, Tomas De Soete en Siska — een vrouw — Schoeters. Dit jaar richt de actie zich op de waterproblematiek. Vorig jaar zamelde Music For Life 2,4 miljoen euro in voor het landmijnenprogramma van het Rode Kruis. Acties, singles en waterkaraffen moeten dit jaar hetzelfde doen voor de wereldwijde schrijnende nood aan drinkwater. Of er dit keer ook een regering zal zijn om het ingezamelde bedrag te verdubbelen, is nog maar de vraag.

K.U. Leuvenstudent wint Pophesisprijs

Frederik Busscher, een student aan de K.U.-

Leuven, heeft dit jaar de Pophesisprijs gewonnen. Dat is een beloning van 500 euro die Poppunt jaarlijks uitreikt aan de student die een uitmuntende verhandeling heeft geschreven over een *poppy* onderwerp.

Frederik helpt bij Rockvonk, een muzikaal evenement met bands uit Vlaams-Brabant. Zijn passie voor muziek en bovenal voor lokale groepen inspireerde hem bij het schrijven van zijn thesis: "Een veldanalyse over de lokale ondersteuning van popmuzikanten in Vlaams-Brabant". Frederik beweert dat bands al een degelijke ondersteuning krijgen, maar de communicatie nog verbeterd kan worden. Het is voor een muzikaal evenement doorgaans niet evident toeschouwers van buiten de stadsgrenzen te lokken, zelfs als er een breed publiek voor bestaat.

(bv), (sr)

KULEUGEN

Maandag 3 december 2007 — jaargang 3 — 2007-2008 — nummer 10 — www.kuleugen.be

Schandaal: de Sint is een racist?

Zwarte Piet (1)

Er wordt gefluisterd dat De Goede Sint liever witte dan bruine chocolade lust. Omdat wij een kritisch rechts gazetje zijn, bellen wij hem even op voor een warm gesprek.

KULEUGEN: Is het niet frappant dat uw slaven van Afrikaanse origine zijn?

Sinterklaas: «Kom kom, wie maalt nu om een paar valse negers meer of minder?»

KULEUGEN: In het zicht van onze geschiedenis van transatlantische slavernij, kolonialisme en paternalisme, ligt de thematiek redelijk gevoelig.

Sinterklaas: «Ze mogen blij zijn dat ze hier Nederlands kunnen leren, verdomme. Dankzij mij krijgen die apen een verblijfsvergunning en moeten ze zich niet per fiets afbeulen voor Roger De Vlaeminck of zo. Pas op, het zijn goede werkrachten hoor. Piet, Jefke Peeters, van niemand kan ik klagen. Je zou echt niet zeggen dat het domme negers zijn.»

KULEUGEN: Maar iemand als Wouter Van Bellingen bijvoorbeeld...»

Sinterklaas: «(onderbreekt) Wouterke? Zonder mij was die nigga nergens geraakt!»

KULEUGEN: Heeft God niet iedereen als gelijke geschapen?

Sinterklaas: «God? Hoe oud ben jij eigenlijk — vijf? (smijt de hoorn in de haak)»

Zwarte Piet (2)

Nog meer nieuws uit Zwarte Pietenland! Vorige week stond ex-formateur Yves Leterme op de rand van een doorbraak. Enkel dochteronderneming N-VA lag dwars. Bart De Wever (N-VA) liet vervolgens zijn recent via eBay aangekochte Zwarte Piet via Leterme doorschuiven naar Joëlle Milquet.

Met zwarte medeburgers spelen doe je niet. Foei, Bart!

EXCLUSIEF!!

BOMPA VERVENNE

KULEUGEN wenst rector Marc Vervenne te feliciteren met zijn eerste mandaat als grootvader. We zien de kleine theologe in wording al ginnegappend aan de rectors haarplukjes trekken. Als onze lifestyle-journaliste een tip mag geven: "Marc: laat jezelf Bompa noemen, dat komt prima volks over en past dus geheel bij je arbeidersverleden. Of beter nog: Pipa, dan sta je helemaal op dezelfde frequentie als je kleindochter!"

Zorg er wel voor dat je je meteen bewijst als trouwe Pipa, Marc, want in tegenstelling tot je rectorchap krijg je als Pipa geen drieënhalf jaar vooraleer je geëvalueerd wordt.

Ik ben opa!

Deze e-card kreeg iedere werknemer van de K.U.Leuven afgelopen week in zijn of haar mailbox. Suikerbonen te verkrijgen op het Rectoraat, Naamsestraat 22.

60: een magisch getal!

Cultuurvereniging
Moeder Waregemse (CMW)

presenteert

Opera

ter gelegenheid van
haar 60ste verjaardag

Die Zauberflöte
(een komedie van Mozart)
Zondag 06/01/2008

Steun onze twee schachten
Zij plannen dit jaar
zestig opera's
bij te wonen

Stort uw bedrag op 001-0959719-77

(advertentie)

Server website

mooiemensen.com

loopt vast!

De Nederlandse website mooiemensen.com loopt als een trein! Op de datingsite mogen enkel mooie mensen zichzelf registreren. Ze kunnen zichzelf bewijzen door hun mooiste foto op de site te uploaden. Vorige week liep de site zelfs even vast toen een horde vrouwen in contact wilde komen met deze knappe heer uit België!

Winnaar Alma/LOKO
poëzieprijs nu al gekend!

Moeder Alma, aan uw boezem zuig ik geboeid
onder Uw rok ben ik gegroeid
van uw foto's van koeien heb ik geloeid
en met uw heb ik gest

B.V.

Freddy

door Sh3L14C

From: Feministje_587@mail.com
To: Freddy@shellac.be

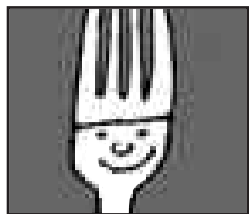
Waarom gaan je cartoons altijd over sex, tetten en 'wijven'? Ik snap dat niet. Er bestaan toch ook gevoelige mannen!!!

Feministje

www.shellac.be

		8		1	
	3		5 9		
			2	8	
2		7	5	9 3	
	9 5		4	8 2	
6 4		2	8		7
	2	6			
		9 2			7
	1		7		

Menu van de week in Alma 1-2-3 4 - 7 december 2007

A1 = alleen Alma 1

A2 = alleen Alma 2

A3 = alleen Alma 3

= vegetarisch

dinsdag	
Thaïse kippensoep	0,70
Kippenbout met appelmoes en gebakken aardappelen	2,40
Groentemoussaka met aardappelschijfjes	3,70
Pikant stoofpotje met groenterijst	4,30
Gemarineerde ribbetjes met rauwkost	4,65
Spaghetti bolognaise A2	2,40/2,85
Koninginnenhapje A1+A3	3,30
Rumpsteak A1	
Kippenlapje A3	

woensdag	
Minestrone-soep	0,70
Brabantse erwtensop met spekjes	1,80
Macaroni met ham en kaas A1+A2	2,40
Omelet met Napolitaanse saus A1+A3	2,85
Cordon bleu met roquefortsaus	4,30
Paella	4,30
Spaghetti bolognaise A3	2,40/2,85
Stoofvlees op z'n Vlaams A1	3,70
Koninginnenhapje A2	3,30
Kippenlapje A1	

donderdag	
Wortelsoep op z'n Hollands	0,70
Boerenworst met rode kool en bieslookpuree	2,40
Mexicaanse chiliburger met stroganoffdressing	4,30
Bami-goreng	3,70
Sinterklaasgerecht: gemarineerd kippenlapje met botersaus, wortelen met sinaasappel en gember met kroketten	4,30
Spaghetti bolognaise A2	2,40/2,85
Stoofvlees op z'n Vlaams A2+A3	3,70
Koninginnenhapje A1	3,30

vrijdag	
Kippenroomsoep	0,70
Doperwtensop met kervel	1,80
Vleesragout uit Graubünden met gebakken aardappelen	2,40
Quornpita	3,30
Bretoens vispannetje met kruidenpuree	4,30
Entrecôte met kruidenboter, slaatje en friet	4,65
Stoofvlees op z'n Vlaams A3	3,70

Vanaf nu kan je in al onze restaurants een filmticket bekomen voor slechts 5 euro!

Daarmee krijg je van **maandag tot vrijdag** toegang tot om het even welke prent in Kinopolis. De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopolis website.

Kijk ook op de website voor menu **gasthuisberg**,

Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

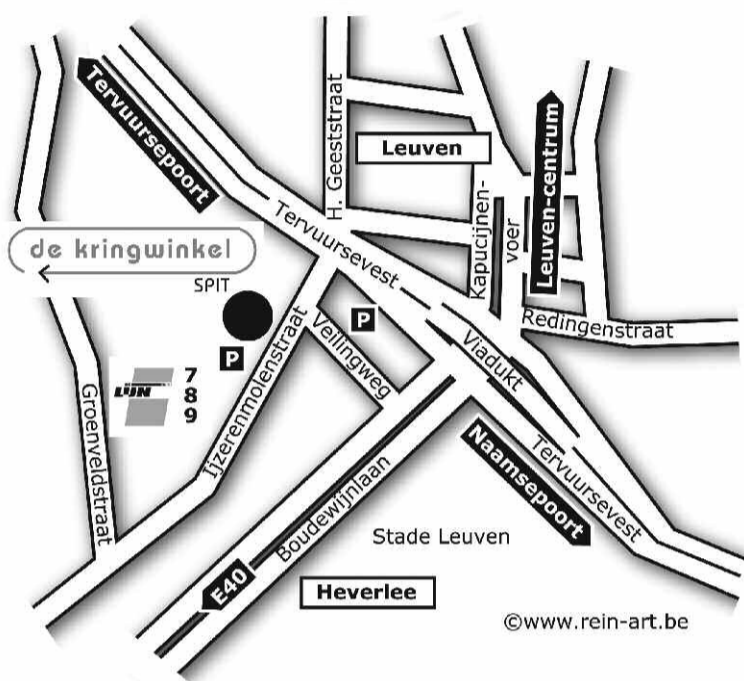
De Kringwinkel SPIT:
Ijzermolenstraat 10-12 te Heverlee

Open: ma - vrij: 10 - 18 u

zat: 10 - 17 u

zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57 Web: www.spit.be

(advertentie)

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT LEUVEN

Boetiek K.U. Leuven

K.U. LEUVEN GESIGNEERDE ARTIKELLEN

Oude Markt 13
BE-3000 Leuven
t + 32 16 32 40 16
www.kuleuven.be/boetiek

Open op wekdagen van
10-12u. en van 14-16u.

GRATIS!

Is de Bijbel nog steeds actueel? Is de Bijbel er voor iedereen? Gaan de Bijbel en de wetenschap samen? 'Richting' biedt u een **kostenloze, schriftelijke Bijbelcursus** aan!

Ik wens **gratis en geheel vrijblijvend**:

- een infopakket over de Bijbelcursus.
- mij in te schrijven voor de Bijbelcursus en ontvang hierbij een gratis Bijbel.

Naam:

Straat:Nr.....

PC: Woonplaats:

Opsturen naar:
Richting, Kapelstraat 36, 2627 SCHELLE

WWW.RICHTING.ORG

VETO ZOEKT VOLK!

HEB JIJ ZIN OM MEE TE WERKEN? MAIL NAAR VETO-@VETO.BE

Colofon

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 34
Nummer 10
3 december 2007

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:
Maarten 'Jezus' Goethals

Redactiesecretaris & V.U.:
An 'Ken Lambeets' Moerenhout (adres idem Veto)

Redactie:
Alexander 'Krusty The Clown' Vrijhof, Bo 'Foer' Vanluchene, Bram 'Charlie Chaplin' Vanoirbeek, Ken 'Woody Allen' Lambeets en Tatiana 'Regina Spektor' De Wée

Medewerkers deze week:
Maaïke 'Amy Winehouse' Blok, Robin 'Steven Spielberg' Broos, Ruben 'Karl Marx' Bruynooghe, Liesbet 'Madonna' Coolen, Tine 'Rosa Luxemburg' Deckers, Jelle 'Spinoza' Dehaen, Elke 'Natalie Portman' Desanghere, Lisa 'Joss Stone' Develtere, Wim 'Philip Glass' Driessens, Nathalie 'Einstein' Hoes, Simon 'Sharon' Horsten, Christine 'Elza' Laureys, Christoph 'Jon Stewart' Meeussen, Roel 'Madelin Allbright' Moeurs, Ward 'Roman Polanski' Neyrinck, Michael 'David Grossman' Olbrechts, Sander 'Anne Frank' Raeymaekers, Ide 'Sarah Jessica Parker' Smets, Tom 'Daniel Liebeskind' Van Breussegem, Hans 'Lichtenstein' Vandenabeele, Nele 'Barbara Streisand' Van Doninck.

Cartoons:
Michael, Fannes & Sh3L14C

DTP:
Robin Broos, Alexander Vrijhof, Tatiana De Wée, Ken Lambeets, Maarten Goethals, An Moerenhout & Roel Moeurs

Eindredactie:
Tatiana De Wée & Roel Moeurs

Internet:
www.veto.be

Publiciteit:
Alfaset cvba - An Vanbiervliet
alfaset@loko.be
016/22.04.66

Drukkerij:
Tuerlinckx (Molenstede)

Oplage:
9000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergadering iedere vrijdagmiddag om 16u. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, internet, bekende Joden, ...) zijn steeds welkom op de redactievergadering of op het redactieadres.

Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be

Agenda

APOLLOON

Sintfeest@Gebouw De Nayer
op 5/12 om 18.30u

SintTD@Lido op 5/12

CHEMIKA

Sinterkwis@Pavo op 6/12 om 20u

EOOS

Oosterse Theenamiddag@Perma
op 3/12 om 14u

Oosterse dranken@Perma
op 4/12 om 22u

Oosterse kwis@MSI 01.28
op 5/12 om 20u

LOKO-DIVERS

Debat 'De allochtone medestudent aan onze universiteit'@Aula
Jean Monnet op 5/12 om 19.15u

GEOS

Sintcantus@Ons Huis
op 6/12 om 20.30u

MECENAS

Kerstentetje@Café de Appel
op 6/12 om 18u

WINA

Sintbar@RCBar op 5/12 om 22u

Berichten

Leuven-Zuid

Leuven-Zuid, de organisatie die alle Noord-Zuid organisaties van Leuven overkoepelt, organiseert een conferentie over het conflict tussen Israël's en Palestijnen in Oost-Jeruzalem. Zij nodigden hiervoor de Palestijnse Omar Daana uit. Hij zal de aanwezigen meer vertellen over hoe hij kan overleven in een omgeving die je op alle vlakken kansen ontzegt? De avond zal worden opgeluisterd met live ud-muziek: de Arabische luit, de ud, is de koningin van de Arabische muziekinstrumenten. De conferentie vindt plaats in de Zaal ACW, Bondgenotenlaan 131, 3000 Leuven op woensdag 5 december. Het evenement start op 20 uur en de inkom is gratis. Meer info kan u vinden op leuven@intal.be.

Oplossingen

1	6	4	5	2	3	8	9	7
3	8	5	1	7	9	4	2	6
7	2	9	4	8	6	3	1	5
8	3	2	9	6	4	5	7	1
6	5	1	8	3	7	2	4	9
4	9	7	2	5	1	6	3	8
2	4	6	7	9	5	1	8	3
9	1	3	6	4	8	7	5	2
5	7	8	3	1	2	9	6	4

(advertentie)

dplm

Heb je al'n diploma, een tijdje hoger onderwijs of werkervaring achter de rug? Of je overweegt om een tweede diploma te behalen om je groeikansen op de arbeidsmarkt te verhogen? Kies voor een korter opleidingstraject van de KHLeuven.

Korter, omdat je op basis van je eerste diploma, leer- of werkervaring EVC's of EVK's* kan voorleggen, die je recht geven op vrijstellingen. Zodat je opleidingstraject misschien wat korter kan.

Alle info vind je op www.khleuven.be/verkortetrajecten

* EVC = Elders Verworven Competenties - EVK = Elders Verworven Kwalificaties

Met een verkorte opleiding van de KHLeuven raak je snel aan de slag.

www.khleuven.be/verkortetrajecten

Cultuurkalender

MUZIEK

Open Mic Avond
Woensdag 05/12 om 20u00 in Foyer Het Depot, Martelarenplein 12, www.hetdepot.be

De Nieuwe Reeks: viool en cello
Donderdag 06/12 om 20u00 in Lemmensinstituut Kamermuziekzaal, www.denieuwereeks.be

Rim-K
Vrijdag 07/12, Hungaria, Baron D'Eynattenstraat 6, hungaria.be

Finale Rockvank
Zaterdag 08/12 om 19u00 in Zaal Het Depot, Martelarenplein 12, www.hetdepot.be

Tom Derie
Zaterdag 08/12, Hungaria, Baron D'Eynattenstraat 6, hungaria.be

THEATER

Toneelhuis/LOD — Wolfskers
Woensdag 05/12 om 20u00 in Schouwburg, Bondgenotenlaan 21, www.30cc.be

LOD — Liefde
Donderdag 06/12 om 20u00 in Schouwburg, Bondgenotenlaan 21, www.30cc.be

EXPO

In Gods naam! 1000 jaar kloosters
Vanaf 21/09, di-zo 10-18u, do 10-22u, Museum Abdij van Park, Abdij van Park 7, ingodsnaam.com

Keren Cytter
Vanaf 07/12, woe-do 14-21u, vrij-zo 14-18u in STUK Expozaal, Naamsestraat 96, www.stuk.be

VARIA

Internationaal Kortfilmfestival
Van 01/12 tot 08/12, www.stuk.be

DESDA literaire avond
Zondag 09/12 om 20u in De Libertad, Muntstraat 28, www.libertad.be

Culturele activiteiten en fuiven kunnen per mail kenbaar gemaakt worden op [cultuur@veto.be!](mailto:cultuur@veto.be)

Al de hits, al het nieuws

Check out www.mixfm.be

Zet 'm nu ook op je radio

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent * 107.1 Oud-Heverlee

(advertentie)

O Z A R K H E N R Y

“ I K D R A A G N I E T G R A A G S C H O E N E N ”

De Vlaamse singer-songwriter Piet Goddaer is in 2008 tien jaar bezig met Ozark Henry. Om dat te vieren bracht hij zopas zijn eerste verzamel-cd *Ozark Henry A Decade* uit. Voorlopig toert hij nog even met zijn laatste album *The Soft Machine*, maar in april stelt hij zijn verzamelaar in de Lotto-Arena voor. Wij gingen nog snel in de Leuvense stadsschouwburg kijken wat zijn theatertournee te bieden had en liepen hem in de coulissen tegen het lijf.

Christoph Meeussen

Dat Ozark Henry in Vlaanderen nauwelijks nog beter kan doen, wordt snel duidelijk als je kijkt naar het indrukwekkende cv dat hij inmiddels achterlaat. Het muzikale wonderkind sleepte talloze Zamu-awards, nominaties en andere prijzen in de wacht, was producer van Novastar's *Another Lonely Soul*, schreef muziek voor allerlei series zoals *Sedes & Belli* en vulde tot drie keer toe de AB én zelfs een volledig Vorst Nationaal. Hij mag zich zowel zanger, songwriter, producer als arrangeur noemen. Dit laatste wordt duidelijk voor wie naar zijn laatste show gaat kijken.

De show zelf kan je beschrijven als pure eenvoud. Tijdens het optreden zit Ozark Henry vooral achter zijn piano, ondersteund door een andere pianist, een slagwerker en een bassist. De achtergrond wordt kunstig opgevuld met een drietal grote IKEA-achtige Chinese lampen en een origineel lichtspel van een dertigtal speciale armaturen. Tijdens het concert zelf valt meteen op dat er een grote rol voor de piano is weggelegd. Talloze bekende nummers worden omgetoverd tot zeer ingetogen muziek waar wellicht menig toeschouwer kippenvel van krijgt.

Die ingetogenheid komt al meteen aan het licht met een akoestische versie van *Sweet Instigator*. De medepianist opent met het slot-

“We gaan ons tienjarig succes te vieren”

akkoord en vanaf het tweede nummer mag iedereen meedoen. Het slagwerk wordt verzorgd door niemand minder dan de Antwerpenaar Michael Schack, bekend als drummer van artiesten en bands zoals Clouseau, Camden, Milk Inc. en Kate Ryan.

De volgende nummers, waaronder het wat nerveus aandoende *Vespertine*, kabbelen in hun eenvoud voort. Een welkome afwisseling komt er met het licht bluesachtige *Me And My Sister* van zijn vroege plaat *This Last Warm Solitude*. De leadzanger lijkt vervolgens goed vertrokken en richt zich met basgitaar tot het publiek, al is van een hecht contact met het publiek nog niet echt sprake. De dame rechts begint na een lange stilzittende periode toch mee in het ritme te geraken, haar partner ziet daar nog wat graten in.

NERVEUS

Word Up lijkt, hoewel een welkome afwisseling van weer enkele mindere nummers, wat te veel van zijn kracht te verliezen zonder de zo kenmerkende blazers en achtergrondzangeressen. We vergeten het graag wanneer we de recente successingle *These Days* te horen krijgen. Dit nummer komt wel volledig tot zijn recht en ook de zaal heeft het hierop begrepen. Een tevreden publiek applaudisseert er op los en krijgt zowaar twee keer twee bisnummers in de schoot geworpen, waaronder *Godspeed*. Algemeen gezien balanceert de gehele show op een smalle rand tussen enerzijds een enorme technische kwaliteit met enkele zeer sterke nummers,

maar anderzijds ook het gevaar te vervallen in eenzijdigheid. Dat laatste is wellicht vooral te wijten aan de prominente rol die de piano's toebedeeld krijgen. Hun overmacht en de vaak terugkerende riffs vervelen soms snel. Daarnaast doen ook Ozark's nasale stem en bindteksten die — zoals bij hem de gewoonte is — zich beperken tot een bescheiden “merci” de show soms vervlakken tot één lang nummer, gelukkig voorzien van die enkele knappe hoogtepunten. Echter, aan de blije en uitgelaten gezichten te zien was de rest van het publiek meer vergevingsgezind, zodat ook wij niet totaal onbevredigd de coulissen induiken.

Veto: 'The Soft Machine' is een theatertournee. Is

vullen een kick, maar dat staat bij mij op een gelijk niveau. In beide gevallen doe je het voor je publiek.»

PARIJS

Veto: Anderen beschreven 'The Soft Machine' als een prima popalbum met de nodige romantiek. Kan u zichzelf vinden in die beschrijving?

Goddaer: «Dat vind ik erg moeilijk om te zeggen. Het hangt vooral af van welke plaats zoiets heeft, want een bepaalde plaat wordt gekleurd door alles. Dat was met mijn eerste succesvolle plaat ook. Stel dat die niet op de radio kwam, dan zou ze ook op een totaal andere manier gepercipieerd worden.»

(persfoto)

het showelement voor jou van belang?

Piet Goddaer: «Het is in ieder geval niet een gewoon optreden op een podium. Het leek me gewoon enorm interessant om mijn nummers eens op een intieme manier te brengen. Die afwisseling vind ik belangrijk. Ik probeer bij elke tour mijn songs in een nieuw jasje te steken. Deze keer hebben we het vrij minimalistisch gehouden. Met enkel twee piano's, percussie en een bas komt het publiek heel dicht, en dan vind ik het belangrijk dat ze daar ook rustig bij kunnen zitten en genieten.»

Veto: Liever dit dan de grote doortochten op Werchter of Pukkelpop?

Goddaer: «Dat kan ik niet zeggen. Hoewel ik het bijvoorbeeld op het einde van de zomer altijd enorm fijn vind om terug in een zaal te kunnen spelen, is het toch net die afwisseling die het interessant maakt. Zo ben je als groep niet gedoemd om altijd op dezelfde manier te spelen. En natuurlijk geeft Vorst Nationaal

«Ik denk dat die beschrijving beter van toepassing is op mijn tweede plaat. Die was minder alternatief, maar tegelijkertijd ook minder bekend.»

«Gek genoeg begon het grote succes pas toen ik — als ik het zo mag stellen — echt zelf mijn eigen stijl erin begon te steken. Door die koerswijziging werden die platen, voor mij persoonlijk, minder toegankelijk, maar blijkbaar wist het grote publiek ze wel te smaken. Maar daar ga ik natuurlijk niet om treuren (lacht).»

«Het is daarnaast ook zo dat ik Ozark Henry niet als iets commercieels zie. Ik heb met mijn eigen stijl geen speciale markten willen aanboren, of hoe je dat ook wil noemen. Het is gewoon geweldig als we een hele theatertournee met drieëntwintig voorstellingen kunnen uitverkopen.»

Veto: Geruchten doen de ronde dat je België verlaat. Wat ben je van plan?

Goddaer: «België definitief verlaten doe ik

niet hoor. Het is gewoon de bedoeling dat ik enkele maanden naar Parijs trek om daar wat rond te trekken en te musiceren. Het idee ontstond eigenlijk toen ik een paar aanbiedingen kreeg om met enkele artiesten, waaronder Villeneuve, muzikaal samen te werken. Dat werden er geleidelijk aan meer en meer en dan leek het me ook het handigste om dan maar ineens voor een langere tijd ginder te gaan wonen. Dat maakt het voor mezelf ook interessanter en aangenamer. Zo kom ik eens in een andere omgeving terecht en de trip zelf draait dan ook niet meer zo rond die samenwerkingsverbanden. Het grote voordeel daarvan is dat ik bijgevolg ook meer tijd heb om eigen projecten te starten of verder uit te werken.»

Veto: De theatertour is volledig uitverkocht. Moeten de fans nu wanhopen?

Goddaer: «Zeker niet, in april geef ik nog een vrij groot concert in de Lotto-Arena. Je zou kunnen zeggen dat het zowel een afscheid- als verjaardagsconcert is. Enerzijds willen we de fans nog een laatste keer de kans geven om ons aan het werk te zien. Anderzijds gaat het natuurlijk ook om ons tienjarig succes te vieren. Het concert hoort eigenlijk samen met de zopas uitgebrachte verzamelaar *Ozark Henry a Decade*. Eén cd bevat alle hoogtepunten die we kenden, een tweede bevat een veertiental remixen van bekende en minder bekende nummers.»

“Het grote succes begon pas toen ik zelf mijn eigen stijl erin begon te steken”

«Daarnaast zal er, dankzij de inspiratie die we in Frankrijk opgedaan hebben, nieuw materiaal gemaakt worden. De opzet ervan wordt vermoedelijk zeer breed. Ik zou graag eens nummers schrijven met veel plaats voor elektronica, maar ook klassieke muziek mag geen probleem zijn.»

Veto: Heeft u de ambitie om in Frankrijk ook zo bekend te worden als hier?

Goddaer: «In België kan ik inderdaad niet veel hoger, maar of ik nu per se in Frankrijk aan de top wil komen weet ik niet. Het hoofddoel blijft samenwerken met enkele Franse artiesten, en de nodige inspiratie opdoen, zodat ik nog een tijdje kan blijven doorwerken. Het zal dan helemaal van het publiek afhangen of ze me nog willen of niet.»

Veto: Twee van uw cd's kwamen uit op elf september. De ene in 2001 en de andere exact vijf jaar later. Zien sommige media daar terecht een symboliek in?

Goddaer: «Daar moet je denk ik echt niet zo veel achter zoeken. Als artiest hang je ook nog vast aan economische wetmatigheden. Dat *Birthmarks* op die bewuste dag uitkwam, daar kunnen we uiteraard niets aan doen, maar bij *The Soft Machine* hadden we gewoon al even het plan om de release begin september te doen. En omdat zo'n release meestal op een maandag plaatsvindt, werd dat toen de elfde september.»

Veto: Je trad vanavond blootsvoets op. Hoorde dat ook bij het intimistische?

Goddaer: «Ik draag gewoon niet graag schoenen. Ik draag eigenlijk bijna nooit schoenen als ik optreed, thuis ook niet. Vermoedelijk voel ik me zo gewoon meer op mijn gemak, maar inderdaad, de mensen kregen zo wel een stukje meer van me te zien.»

Ozark Henry staat op 26 april 2008 in de Lotto Arena om het tienjarig bestaan van de groep te vieren. Meer info www.ozarkhenry.be